

Konfliktin kiristämistä vai laannuttamista?

Intian Kashmirin itsehallintoaseman kumoamisen perusteet osana valtion hindunationalistista agenda

Arto Han

Pro gradu -tutkielma

Turun yliopisto

Valtio-oppi

Kesä 2020

Turun yliopiston laatu järjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

TURUN YLIOPISTO

Filosofian, poliittisen historian ja valtio-opin laitos/Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta

HAN, ARTO: Intian Kashmirin itsehallintoaseman kumoamisperusteet

Pro gradu -tutkielma, 66s.

Valtio-oppi

Marraskuu 2020

Tutkielma käsittelee Intian Kashmirin alueen itsehallintoaseman kumoamisperusteita. Tutkielmassa tarkastellaan tehtyjä kumoamisperusteita osana nykyistä Intian valtion hindunationalistisen agendan toteuttamista. Tarkastelussa aloitetaan Kashmirin tilanteen taustoituksella, minkä jälkeen paneudutaan hindunationalismiin ja laajemmin myös nationalismiin. Varsinaisia kumoamisperusteita käsitellään dokumenttianalyyseissä. Aineistona tutkielmassa käytetään Intian valtion edustajien antamia lausuntoja kumoamispäätöstä koskien. Tavoitteena on selvittää, millaisia perusteita artiklan 370 kumoamiselle Intian nykyinen valtionhallinto on antanut. Tutkimuskysymyksenä on, mitkä ovat Intian valtionjohdon esittämät perustelut Intian perustuslain artiklan 370 kumoamiselle.

Tutkielman teoreettisena viitekehyksenä voidaan pitää hindunationalismia. Ideologialla on tutkielmassa pyritty selittämään Intian valtion antamia perusteita itsehallintoaseman kumoamiselle. Tutkielman teoriaosuudessa paneudutaan myös laajemmin itse nationalismiin käsitteeseen asettaen hindunationalismin oikeaan perspektiiviin. Tutkimusmetodina tutkielmassa käytetään laadullisen tutkimuksen menetelmää aineistolähtöinen sisällönanalyysia. Metodi jakautuu vaiheisiin: 1) aineiston redusointiin eli pelkistämiseen, 2) aineiston klusterointiin eli ryhmittelyyn ja 3) abstrahointiin eli teoreettisten käsitteiden luomiseen.

Tutkielman analyysin perusteella on muodostunut selkeäksi kumoamispäätökseen annettujen perusteluiden ja hindunationalistisen agendan toteuttamisen välillä vallitseva yhteys. Lisäksi perusteluissa on vahvasti korostuneet taloudelliset ja sosiaaliset aspektit sekä vahva halu sitoa Intian Kashmirin alue tiukemmin osaksi Intian valtiota.

Avainsanat: Intian Kashmir, hindunationalismi, Kashmirin konflikti, Etelä-Aasia, Intia, nationalismi, Modi.

1. Johdanto	5
1.1. Hindunationalistinen identiteettiretoriikka Kashmirin ympärillä	10
2. Nationalismit vertailussa	14
2.1. Hindunationalismi ja nationalismi	14
2.2. Hindunationalismi viime vuosien politiikassa	20
3. Intian Kashmir	24
3.1. Kashmirin konflikti	24
3.2. Intian Kashmir-politiikka ja artikkeli 370	27
3.3. Intian parlamenttivaalit 2019 ja BJP:n vaaliohjelma	32
4. Sisällönanalyysi	34
4.1. Aineistolähtöinen sisällönanalyysi	35
5. Dokumenttianalyysi	38
5.1. Lausuntojen alustukset	41
5.2. Taloudellista kehitystä koskevat perustelut	43
5.4. Ideologiset ja paikallisyhteisön parantamista koskevat perustelut	49
5.5. Sosiaalista tasa-arvo koskevat perustelut	52
5.6. Sopimusoikeudelliset ja hindunationalistiset perustelut	54
5.7. Lainsäädännölliset ja liittovaltioterritorioksi muuttumista koskevat perustelut	57
5.8. Kategorioiden abstrahointi	60
6. Lopuksi	64
7. Lähteet	68
8. Liitteet	73

1. Johdanto

Elokuun viidentenä päivänä vuonna 2019 Narendra Modin johtama hindunationalistinen hallitus Intiassa mitätöi kahden kolmasosan enemmistöllä parlamentin molemmissa huoneissa Intian perustuslain artiklan 370, joka oli vuodesta 1954 taannut Jammun ja Kashmirin osavaltiolle sen erityisvapaudet oman lakijärjestelmän muodossa koskien mm. kansalaisuutta, omistusoikeutta ja perusoikeuksia.

Samaan prosessiin kuului hallituksen uusi Jammun ja Kashmirin uudelleenorganisointilaki (*Jammu and Kashmir Reorganisation Act*), jolla muutettiin kyseinen osavaltio suoraan keskushallinnon määräsvallan alaiseksi liittovaltioterritorioksi. Samanlaisen uudelleenorganisoinnin koki myös viereinen Ladakhin alue. Alueiden uudelleenorganisointi vietiin loppuun lokakuun 31. päivänä vuonna 2019. Modin hallitus on perustellut uutta Kashmir-politiikkaansa siten, että näin saataisiin alueen talous kehittymään, mikä samalla ehkäisisi myös terrorismia. Jammu ja Kashmir sekä viereinen Ladakhin alue kuuluvat nimittäin Intian köyhimpiin ja taloudellisesti alikehittyneimpiin alueisiin.

Kuitenkin tämä Modin hallituksen uusi Kashmir-politiikka on kohdannut paljon arvostelua niin itse kashmirilaisilta kuin myös kansainvälisen yhteisön toimesta. "Vapaaksi Kashmiriksi" nimettyä kaistalettaan hallinnoiva naapurimaa Pakistan raivostui, ja muuallakin maailmassa huolestuttiin kashmirilaisten ihmisoikeuksista, sillä tuhansia on pidätetty ja tietoliikenneyhteyksiä on poikki – arvostelijoiden mielestä siksi, että Intia haluaa salata mielenosoitusten laajuuden (Yle 2019). Kontrolloidakseen syntyneitä mellakoita Intian valtio on asettanut alueelle ulkonaliikkumiskiellon sekä lisännyt armeijan läsnäoloa alueella.

Hindunationalistien viime aikaiselle nousulle Intiassa ollaan nähty olevan monia syitä, joihin on lukeutuneet muun muassa kaipuu kulttuuriseen autenttisuuteen, taloudelliseen kukoistukseen, sekä BJP:n (*Bharatiya Janata Party*) ja sen sidosryhmien organisaatiolliseen menestykseen. Kulttuurisen autenttisuuden kaipuu pohjautuu pitkälle aina Intian siirtomaa-aikoihin asti, jolloin unelmoitiin Intian uudesta kukoistuksesta maailman kentällä. Tämä kulttuurin tärkeys on jopa ilmennyt selkeästi itse pääministeri Modin toiminnassa, joka on suosinut hindin kieltä englannin sijasta sekä ottanut usein esille puheissaan erilaisia hindufestivaaleja ja muita hindujen kulttuuriperintöön kuuluvia

asioita. BJP:n johtama Intian hallitus on myös viime vuosina säätänyt monia uusia lakeja, jotka ovat vaikeuttaneet maan uskonnollisten vähemmistöjen elämää (Griswold 2019).

Taloudellisen kukoistuksen haluaminen linkittyy taas työpaikkojen suureen kysyntään Intiassa tällä hetkellä, mikä on luonnollisesti nostanut työttömyysluvut korkealle maassa. Kuten tutkielman empiirisessä tutkimuksessakin näkyy työllisyyden vahvistaminen on kuitenkin Modin argumentoinnissa jäänyt taka-alalle viime vaalikauden epäonnistumisten keskittyessä juurikin työllisyyden poistamiseen. Viimeisenä syynä pidetty organisaationaalinen menestys on johtanut hindunationalistisen agendan omaksumiseen ei vain Modin puolueen johdon puolesta vaan myös laskeutunut aina tavalliseen kansaan saakka. Puolue on siis myös onnistunut tavoittamaan tavallisia intialaisia paremmin kuin muut Intian puolueet.

Intian uudet toimet Kashmirin aluetta kohtaan ilmentävät selkeästi nykyisen Intian hindunationalistisen hallituksen vahvaa halua toteuttaa sen ideologista agendaansa, minkä ensimmäisenä merkittävänä päätöksenä tällä uudella vaalikaudella on ollut juurikin päätös Kashmirin tulevaisuudesta. Tämä agendan toteuttaminen ei ole kuitenkaan vain rajoittunut tähän, vaan tämän Modin johtaman hallituksen tekemän päätöksen myötä Intiaan ollaan alettu tekemään muitakin merkittäviä muutoksia ja päätöksiä. Muutama kuukausi artiklan 370 kumoamispäätöksen jälkeen asetettiin Intiaan uusi kansalaisuuslaki, joka oli selkeästi ja merkittävästi Intian muslimiväestöä syrjivä. Näin perustavanlaatuisen ja nopean aloituksen myötä Modin hindunationalistisen agendan toteutus ei näytä hidastuvan ainakaan vielä lähitulevaisuudessa, ja muutoksilla sekä päätöksillä pyritään liikkumaan kohti uudenlaista, hindunationalistiset ihanteet toteuttavaa Intiaa.

Jammu ja Kashmir, osana suurempaa Kashmirin aluetta, on ollut aina vuoden 1947 Intian jaosta lähtien kiistanalainen kolmen valtion, Intian, Pakistanin ja Kiinan kesken. Kiista alueen hallinnasta on historian saatossa johtanut kolmeen sotaan Intian ja Pakistanin välillä, ja alue onkin *de facto* jaettu kolmeen osaan kolmen valtion kesken, vaikkakin niin Intia kuin Pakistan vaativat itselleen toistensa hallitsemia alueita. Kiinan ja Pakistanin välisten hyvien suhteiden vuoksi nämä kaksi valtiot eivät vaadi toistensa alueita Kashmirissa.

Intian ja Pakistanin pitkään jatkunut kireä suhde aina molempien valtioiden itsenäistymisestä asti, sekä molempien valtioiden hallussa oleva ydinaseteknologia tekevät näiden kahden valtion välisen suhteen kehittymisestä kiinnostavan ja tärkeän ei vain Etelä-Aasian alueellista politiikkaa ajatellen,

vaan myös kahden ydinasevaltion välisen jännitteen myötä globaalistikin merkittävän ja tärkeän tarkkailukohteen. Lisäksi kun puhutaan yhdestä merkittävimmistä ihmisasutuksen keskittymistä maapallolla ottaen huomioon, että melkein joka neljäs ihminen maapallolla kutsuu aluetta kodikseen.

Huomionarvoista on kuitenkin tietää, että vaikka ohjusmäärältään molempien valtioiden ydinasevarustus ovat samalla viivalla, niin muuten sotilaallisesti Intian asevoimat ovat kuitenkin selvästi vahvempi Pakistanin armeijaan verrattuna. Intian nykyinen ulkoministeri Subrahmanyam Jaishankar (Yle 2019) onkin kommentoinut, että Pakistanin aggressiiviset reaktiot Intian uuden Kashmir-poliitiikan suhteen ja siihen liitetyt sodanuhittelut ovat vain maan halu provosoida ja pelotella, minkä pyrkimyksenä on saada kansainvälistä reaktioita asiaan.

Hindunationalismille on keskeistä historiallinen ajatus Hindutvasta, joka voidaan kääntää tarkoittamaan ”hinduisuutta” (*Hinduness*). Tämän käsitteen varaan on vahvasti rakennettu ideaali hindujen hallitsemasta Intiasta, mitä Sang Parivarin hindunationalistiseen organisaatioperheeseen kuuluvat liikkeet ja puolueet ovat vahvasti ajaneet aina Intian jaosta nykypäivään asti. Keskeisimpinä toimijoina tässä organisaatioperheessä ovat olleet Rashtriya Swayamsevak Sangh -liike (RSS), Bharatiya Janata Party -puolue (BJP) sekä Vishva Hindu Parishad -organisaatio (VHP). Aate toimii siis räikeänä vastakohtana gandhilaiseen ajatukseen sekulaarista, monikulttuurisesta ja moniuskontoisesta Intiasta, mikä itsessään on jo ollut vastakohta Pakistanin islamistiseen valtiomalliin. Hindunationalismia on kuvattu ”melkein klassisen fasistiseksi” sen ajaessa homogeenisen enemmistön ja kulttuurisen hegemonian puolesta (Patnaik 1993). Fasistisuutta on myös kiistelty ja tilalle on ehdotettu enemmänkin hindunationalismin olevan ”konservatismiin” tai ”etnisen absolutismin” äärimuoto. (Bhatt&Mukta 2000)

Tutkimuskysymykseksi tutkielmälleni olen asettanut: Mitkä ovat Intian valtiojohtoon esittämät perustelut Intian perustuslain artiklan 370 kumoamiselle? Lisäkysymykseksi olenkin asettanut tutkielmassani seuraavat: Minkä takia Intia haluaa rikkoa Kashmirin alueella vallinnut status quo? Näin pyrin perustelemaan laaja-alaisesti syyt Intian valtion toiminnalle Kashmir-kysymyksessä.

Tarkasteluni kohdistuu pääasiallisesti Kashmiriin, mutta sen ollessa keskeinen osa Intian ja Pakistanin välisiä suhteita, tulen pohjustamaan Kashmirin tilannetta pienellä katsauksella maiden välisiin suhteisiin. Kashmirin alue on ollut aina Intian jaosta lähtien ollut suuren kiistan kohteena sen olles-

sa molemmille valtioille tärkeä niin poliittisesti kuin turvallisuuspoliittisestikin. Intialle Kashmirin haltuunottaminen on aina merkinnyt sekularismin aatteen vahvistumista valtiossa Kashmirin alueen ollessa enemmistöltään islaminuskoinen.

Pakistanille taas Kashmirin alueen sisällyttäminen osaksi valtiota vahvistaisi Pakistanin pitkään ajamaa kahden valtion oppia, jossa uskonto olisi peruste kansakunnan ja valtion muodostamiselle. Turvallisuuspoliittiselta kannalta tarkasteltuna Kashmirin alue on erittäin tärkeä molemmille valtioille, sillä alueella sijaitsee molempien valtioiden tärkeimpien jokien alkulähteet. Tämä erityisen merkittävää ottaen huomioon, kuinka riippuvaisia maataloudesta molempien valtioiden yhteiskunta vielä on.

Päätin keskittyä käsittelemään vain Kashmiria koskevaa päätöstä, sillä se on ollut ensimmäinen merkittävä päätös, jonka nykyinen Modin johtama hallitus on tehnyt Intiassa uudella vaalikaudella. Koin tällä tavoin pääseväni perusteluiden tarkastelussakin niihin perimmäisiin syihin käsiksi, kun esitetyt perustelutkin ovat näin ollen ensimmäisiä. Lisäksi raja-alueen yhden päätöksen tarkasteluun oli mielestäni mielekästä sen ollessa riittävän tarkoituksenmukaista tarpeeksi syvällisen ja tarkan analyysin toteuttamiseen tutkielmassani.

Pyrin näin ollen tarkastelemaan perusteellisesti, millaisia taloudellisia tai identiteettiretoriikkaan vetoavia syitä on tälle uudelle Intian Kashmir-politiikalle, joka on implementointinsa myötä kiistatonta rikkonut alueella pitkään vallinnutta status quota voimakkaiden mielenosoitusten ja kansainvälistä yhteisöäkin kuohuttaneiden ihmisoikeuskysymysten muodossa. Identiteettiretoriikalla tarkoitetaan etnis-uskonnollisiin asioihin vetoavia keinoja, joilla Intian hallitus on pyrkinyt argumentoimaan toimiaan Kashmirin alueella osana Hindutvan toteuttamista.

Huomionarvoista tässä on poikkeaminen Intiassa historiallisesti pitkään vallinneesta sekulaarin valtion retoriikasta. Monet Intian Kashmirin alueella asuvat ovat kokeneet, että Modin BJP-puolue pyrkii räikeästi muuttamaan Kashmirin etnistä koostumusta heikentääkseen Intian muslimivähemmistön asemaa samalla rohkaisten enemmän hinduja muuttamaan alueelle (Yusuf 2019). Taloudelliselta kannalta, kuin myös turvallisuuspoliittiselta kannaltakin, on Kashmirin alue ollut myös tärkeän sijaitessa keskeisellä Indus-jokialueen alkulähtöalueella, josta niin Intia ja Pakistan ovat vahvasti riippuvaisia.

Tutkielmassani tulen käyttämään aineistona Intian perustuslain artikla 370:n kumoamiseen viittavia Intian hallituksen lausuntoja (pää-, sisä- ja ulkoministerin sekä varapresidentin antamat lausunnot). Tutkimusmetodina toimii laadullinen tutkimusmenetelmä sisällönanalyysi, tarkemmin ottaen aineistopohjainen sisällönanalyysi, jonka tarkoituksena on yhdistellä käsitteitä ja näin saada vastaus tutkimuskysymykseen. Analyysi perustuu tulkintaan ja päättelyyn, jossa edetään empiirisestä aineistosta kohti käsitteellisempää näkemystä tutkittavasta ilmiöstä (Tuomi & Sarajärvi 2009: 113).

Pienenä huomiona tässä kohtaa on nostettava, että tutkielmani käsittelee aihetta, joka monelle länsimaalaiselle voi olla melko vieras ja tuntematon. On siis ymmärrettävää, etten itsekään näin ulkopuolisena pysty ymmärtämään kaikkea niin kompleksisesta kokonaisuudesta kuin Intia valtiona. Juurikin aiheen tuntemattomuuden vuoksi olen nähnyt tarpeelliseksi myös pohjustaa ja taustoittaa tutkielmaani varsin perustavanlaatuisesti ja kattavasti, jotta lukijalle kehittyy edes jonkinlainen taustaymmärrys ja konteksti tutkielman sisältöä läpikäydessä. Lisäksi varsinkin kun hindunationalismilla on vahvat kytkökset itse hindulaisuuteen, joka yhtenä maailman vanhimpana uskontona on erittäin kompleksinen ja moniselitteinen, on ymmärrettävää että voin itsekkin antaa vain pintaraapaisun tästä aihepiiristä.

Seuraavaksi avaan vähän tarkemmin tutkielmani rakennetta. Johdannon jälkeen tutkielmassani siirrytään teoriaosuuteen, jossa tarkastellaan hindunationalismia laajemmassa nationalismin kehiksessä, minkä jälkeen siirrytään tutkimusaiheen taustoitukseen. Hindunationalismin ja hindulaisuuden ollessa molempien melko tuntemattomia suurelle yleisölle pidin perusteltuna paneutua käsittelemään näitä perusteellisesti tässä kappaleessa. Tässä mielessä tutkielma noudattaa luonnollista siirtymistä teoriasta empiriaan. Taustoituksen aloitan esittelemällä ensin Kashmirin tilannetta ja siellä pitkään vallinnutta konfliktia kolmen valtion välillä.

Yleisen konfliktin kuvaamisesta siirrytään sitten tarkemmin Modin aikakaudella vallitsevan tilanteen tarkasteluun. Empiirisestä taustoituskappaleesta on luontevaa siirtyä tutkielman empiiriisimpään osuuteen eli analyysiin. Itse analyysia ennen avaan käyttämäni tutkimusmetodia, joka tässä tutkielmassa on sisällönanalyysi. Analyysiosuudessa rakenne seuraa pitkälti sisällönanalyysin vaiheita alkaen aineiston redusoinnista ja päättyen kategorioiden abstrahointiin. Analyysin kohteena toimivat Intian nykyisen valtiovallan johtohenkilöiden antamat julkilausumat artiklan 370 kumoamista koskien. Analyysin jälkeen siirrytään tutkielman viimeiseen kappaleeseen, johtopäätelmiin,

jossa analyysin tuloksia pyritään pistämään laajempaan kontekstiin ja pohditaan mahdollisia seurauksia.

1.1. Hindunationalistinen identiteettiretoriikka Kashmirin ympärillä

Modin hallituksen uutta Kashmir-politiikkaa on ympäröinyt vahva etnis-uskonnolliseen identiteettiin, Hindutvaan, rakennettu retoriikka, vaikkakin myös taloudellisia ja terrorismin vastaiseen taisteluun perustuvia syitä on esitetty. Pakistanin reaktio tälle alueen uudelle kehityskululle on ollut erittäin aggressiivista ja jopa provosoivaa valtion kaihtamatta edes sodan uhittelua sisältävää retoriikkaa.

Artiklan 370 mitätöinnin myötä Intian Kashmirin hallituksen päätöstä kiihkeästi vastustaneet johtajat ovat joutuneet vangituiksi. Näihin on lukeutunut kaksi entistä silloisen osavaltion pääministeriä. Modi on edistänyt hindunationalismia islaminvastaisella retoriikallaan, joihin on kuulunut syytökset muslimimiehien halusta muuttaa Intian väestörakennetta viettelemällä hindunaisia, sekä rohkaisut muslimien lynkkaukseen väärin syytöksin koskien naudanlihan syöntiä BJP:n hallitsemisessa osavaltioissa.

Kevään 2019 BJP:n merkittävä vaalivoitto oli selvä merkki puolueen historiallis-ideologisen, yhden kansan ja yhden Intian agendan toteutumisesta. Tämä agenda on vankkumattomasti pysynyt BJP:n ideologisenä perustana vuoden 1947 itsenäistymisen jälkeisessä Intiassa. Vuonna 1950 Intia oli maailman ensimmäinen valtio, joka kokeili sisällyttää perustuslakiinsa multikulttuurisen demokration. Tavoitteena oli sovittaa yhteen yksilölliset ja yhteisölliset oikeudet sekä luoda asymmetrinen liittovaltion rakenne. Viimeaikaisten tapahtumien myötä Intiasta on myös tullut ensimmäinen maailman valtio, joka tukahduttaa oman kokeilunsa, niin lainsäädännöllisesti kuin perustuslaillisestikin. (Tremblay & Bonner 2019)

Tätäkin merkittävämpää on, miten BJP on muuttanut historiallis-ideologisen puolueohjelmansa populistiseksi missioksi. Puolue on pyrkinyt hiljentämään sen arvostelijat turvautuen populistiseen retoriikkaan, jossa Intiaa ja Kashmiria puolustetaan niin sisäisiltä kuin ulkoisiltakin turvallisuushiltilta sekä myös korruptoituneelta johdolta. BJP:n toimintaa ja Kashmirin kuriin pistämistä arvostelleet ovat joutuneet julkisen häpäisyn kohteeksi, jossa heitä on syytetty Intian kansan vastaiseksi. Arvostelijoita on myös syytetty Pakistanin rajan ylittävän terroristisen toiminnan rohkaisemisesta sekä

hallituksen korruption vastaisen taistelun estämisestä. BJP:n harjoittamaa populismia onkin nyky-päivänä luonnehdittu rankaisupopulismiksi (*punitive populism*). Rankaisupopulismi on poliittinen strategia, jota monet poliittiset johtajat monista eri maista käyttävät. Sillä viitataan johtajien käyttämää vahvasti rikoksen vastaista retoriikkaa ja politiikkaa, joilla pyritään vaalivoittoihin ja kannatuksen nostattamiseen. (Tremblay & Bonner 2019)

Modin hallitus näyttää vakuuttaneen Intian kansan siitä, että sen määrätietoinen toiminta Kashmirissa suojelee Intiaa niin sisäisiltä kuin ulkoisiltakin turvallisuushilta ja että BJP on tarkoituksenmukaisen ankara Kashmiria, muslimeita sekä Pakistania kohtaan. Tässä populistisessa agendassa Modin hallitus on pitänyt Kashmirin muslimeja terroristisen väkivallan symboleina tai fanaattisina islamisteina kapinahenkisineen toimintoineen. Tämä on käytännössä asettanut Kashmirin muslimit edustamaan vihollisen ilmentymää. Intian kansan reaktio tälle kehitykselle on ilmiselvää sen omak-suessa Twitter-aihetunnisteita kuten #ServeIndiaNotPak, #NationLovesIndianArmy, #KashmirForAll and #IndiaAgainstAntiNationals. (Tremblay & Bonner 2019)

Lisäksi tavalliselle kansalle kerrotaan, että taloudellinen hyvinvointi vaatii vahvan kansakunnan, mikä puolestaan vaatii kansakunnan vahvuuden esteiden (vähemmistöjen haluan myöntyminen/tai-puminen, anti-nationalismi tai kashmirilaisnuorten kivittäminen) ylittämistä (Chatterji, Hansen & Jaffrelot 2019). Rankaisupopulismi on myös selkeästi havaittavissa Intian sisäministeri Amit Shah'n kommentissa: ”Kashmir on siirtymässä kehityksen polulle. Jos kukaan yrittää rikkoa rauhaa Kashmirissa, niin heidän kannattaa myös muistaa meidän siellä valmiudessa olevat sotilaat (India Today 2019).

Modin hallitus on puolustellut sen, kokonaisuudessaan kaksi ja puoli kuukautta kestänyttä, Kashmirin alueen kontrollin kiristämistä tismalleen kahdella syyllä: siviileihin kohdistuvan väkivallan ehkäsemisellä sekä vakuuttamalla kashmirilaiset tämän päätöksen tuovan taloudellista hyvinvointia ja kukoistusta. Hallitus ylpeästi väittää, että tämän päätöksen tekemisen jälkeen yhtään kuolemaa ei ole tapahtunut alueella. Tremblay ja Bonner kuitenkin huomauttavat, ettei väkivaltaa ole tietenkään ilmennyt, kun kahdeksan miljoonaa kashmirinmuslimia ovat eläneet kiristyneiden turvatoimien alaisina. Näihin toimiin ovat kuuluneet muun muassa katkaistut nettiyhteydet sekä säälimättömät liikkumis- ja kokoontumisrajoitukset, joiden johdosta yli kolme tuhatta ihmistä on joutunut vankilaan. Kaikesta huolimatta Modin hallitus näyttäisi olevan vakuuttunut siitä, että kashmirilaiset tule-

vat uskomaan, että artikla 370 oli vastuussa heidän alueen taloudellisesta alikehittyneisyydestä. (Tremblay & Bonner 2019)

Rankaisupopulismissa puolitotuksista tulee yleensä täysiä totuuksia. BJP on hetyntä toistanut sen väittämää siitä, että Jammu ja Kashmirin osavaltion kumoaminen tehtiin mahdollistamaan sukupuolinen tasa-arvo. Puolue väittää sen tarkoituksena olleen antaa osavaltion naisille samat oikeudet omistusoikeuteen ja työnhakuun kuin muilla naisilla muualla Intiassa sekä kashmirilaisilla miehillä on. Vuoteen 2002 saakka ei-pysyvästi osavaltiossa asuvan (*non-permanent resident*) kanssa naimisissa olleet valtion naispuoliset kansalaiset menettivät tosiaan kansalaisuutensa. Vuonna 2002 kuitenkin Jammu ja Kashmirin korkein oikeus julisti, että pysyvän asukkaan tytär ei voi menettää pysyvän asukkaan asemaansa (*permanent residency*), vaikka hän menisi naimisiin ei-pysyvän asukkaan kanssa. (Tremblay & Bonner 2019)

Elena Martinez (2011) on artikkelissaan esittänyt, että rankaisupopulismien olevan demokraattisen hallituksen automaattinen reaktio kansalaisten preferensseihin. Tätä ajatusta hän on tukenut sillä, että massamedia on pyrkinyt ehdollistamaan poliittista valtaa vahvistamalla rankaisudiskurssia yhteiskunnassa (Fortete & Cesano 2009: 122). Martinez on pitänyt rankaisupopulismien määritelmänä sitä, että poliitikot käyttävät hyväksi heidän havaintojensa mukaista yleistä mielipidettä rankaistavaksi soveltuvista asioista. Tarkemmin sanottuna rankaisuun perustuvalla politiikalla pyritään voittamaan ääniä sen sijaan, että oikeasti esimerkiksi vähennettäisiin rikollisuutta tai vahvistettaisiin oikeudenmukaisuutta yhteiskunnassa (Roberts, Stalans, Hough & Indermaur 2002: 4). Rankaisupopulismissa on kyse näin ollen harhaanjohtetuksi joutuneen mielipiteen hyväksikäyttämistä vaalihyödyn saavuttamiseksi. Rankaisupopulismi perustuukin usein yleisen mielipiteiden arvioihin, jotka ovat olleet liiallisesti yksinkertaistettuja tai vaillinaisia jollain tapaa (Roberts, Stalans, Hough & Indermaur 2002: 4).

Rankaisupopulismien käsitteellä pyritään korostamaan turvallisuuspoliittisen päätöksenteon kolmea merkittävää piirrettä: a) hallituksen esitykset näennäisesti vastaamaan suuren yleisön huoliin, vaikkakin tämä toiminta itsessään on yleensä vahvasti irrationaalista puolueellisuutta aiheuttavien tekijöiden, kuten pelon tai kauppallisten intressien, värittämä ja leimaama; b) poliittinen prosessi nähdään puhtaasti suuren yleisön preferenssien aggregaationa ilman, että minkäänlaista painoarvoa annetaan yksittäisten preferenssien mahdollisille ansioituneisuuksille tai deliberaatiolle; c) poliittiset päätökset ovat ainoastaan legitiimejä saadessaan enemmistön tuen kannatuskyselyissä, kun taas

päätöksenteon tavalla tai se ketkä olivat mukana tekemässä päätöstä ei ole ollenkaan väliä. (Martinez 2011)

Myös taloudellisen kehityksen kohdalla Modin hallituksen luonnehdinnat eivät ole edes olleet puoliksi totta (Tremblay & Bonner 2019). Intian valtion omat köyhyystilastot vuosilta 2011-2012 osoittavat, että Jammu ja Kashmirin köyhyysaste, 10,4%, on itse asiassa paljon alhaisempi muun Intian 21,9 %:n köyhyysaste (ibid.). Samanlainen eroavaisuus on löydettävissä työllisyysasteiden suhteen (ibid.). Rankaisupopulismi hyötyy myös suuresti puolueen myönteisestä suhteesta median kanssa (ibid.). Uusliberalistinen mediajärjestelmä on kannustanut toimittajia toimimaan panematta poliittisia johtajia vastuuseen toimistaan (Bonner 2019). Tämän kaltainen mediakirjoittaminen edesauttaa Modin hallitukseen kohdistuvan julkisen mielipiteen homogenisointia ja samalla negatiivisen mielipiteen vahvistamista kashmirinmuslimeita kohtaan (Tremblay & Bonner 2019).

Intiassa merkittävä osuus Intian uutismedian rahoituksesta tulee yksityisiltä tahoilta, mikä on johtanut median ja Modin hallituksen läheisiin väleihin keskenään (Tremblay & Bonner 2019). Melkein pä kaikki valtavirran TV-uutiskanavat ovat ylistäneet ja tukeneet nykyisen hallituksen toimintaa kilpailien keskenään uskottavuudessaan isänmaallisena ja nationalistisena mediakanavana (India Today 2019). Harvat mediakanavat, jotka ovat uskaltaneet kritisoida Modin hallitusta ovat joutuneet estetyiksi valtionhallinnosta ja siihen liittyvistä tiedonlähteistä (Inamdar 2019). Nämä hallitukseen kohdistetut mielipide-erot tai kritiikki ollaan tulkittu antinationalistiseksi toiminnaksi, mikä on näillä näkymin johtanut Intian median alistuneisuuteen ja itsesensuuriin (Tremblay & Bonner 2019).

Seuraavaksi siirrytään tutkielman teoreettiseen osuuteen aloittamalla tarkastelu hindunationalismin ja sen kanta-aatteen nationalismin käsittelyllä, missä peilataan kahta lähellä olevaa, mutta kuitenkin toisistaan eroavaa aatetta toisiinsa tuoden selkeämmän kuvan aatteiden välisestä suhteesta toisiinsa. Kahden aatteen välisen tarkastelun jälkeen keskitytään tarkemmin tarkastelemaan hindunationalistista politiikan kehittymistä Intiassa viime vuosina. Näin syntyy paremmin kuva myös hindunationalismin ajankohtaisuudesta ja merkittävytydestä tämän hetken kansainvälisessä politiikassa.

2. Nationalismit vertailussa

2.1. Hindunationalismi ja nationalismi

Nationalismin määrittely ei ole ongelmattonta, mutta voidaan lähteä liikkeelle laajasta työmääritelmästä, jonka mukaan nationalismi on ajattelu- ja puhetapa sekä ideologia ja poliittisen yhteisön ohjeistus, joka jakaa ihmiskunnan kansoihin ja maapallon alueet kansallisvaltioihin sekä tekee ihmisten kansallisuudesta heidän identiteettinsä ja käyttäytymisensä kannalta tärkeän, ellei ratkaisevan seikan. Tämän pohjalta voidaan myös yrittää päätellä, milloin nationalismi syntyi. Käsitys siitä, että ihmiset, joilla on yhteinen kieli, uskonto ja kansanluonne, muodostavat kansallisen kokonaisuuden, levisi laajalle valistuksen ja varhaisromantiikan aikakausilla. Samoihin aikoihin kansansuvereniteettioppi eli ajatus maallisen vallan kuulumisesta monarkin tai ruhtinaan sijaan kansalle valtasi alaa ja poliittisen keskustelun piiri laajeni hovin yhteiskunnallisen eliitin ulkopuolelle. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 15)

Nationalismin yksi erikoisuus on se, ettei ajatusrakennelmalla ollut teoreettisia ajattelijoita samassa mielessä kuin esimerkiksi poliittisella konservatismilla (Edmund Burke) tai sosialismilla (Karl Marx, Friedrich Engels). Toisaalta useimmat tuon ajan filosofiasta, poliittisista ajattelijoista ja kirjailijoista hyväksyivät jo varsin varhain erään kansallisuusaatteen peruslähtökohdan eli sen, että maailma on jakautunut kulttuuriltaan erilaisiin kansoihin, ja erityisesti myöhemmässä vaiheessa kansojen ”velvollisuuden” muodostaa oma valtionsa. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 15-16)

Yhtenä merkittävänä nationalistisen ajattelun edellytysten synnyttäjänä on pidetty - joskaan ei kiistattomasti - Immanuel Kantia. Hänen tekemänsä jako ulkoiseen ja sisäiseen maailmaan sekä käsitöksensä ihmisen vapaudesta, joka syntyy sisäisen maailman moraalisten sääntöjen noudattamisesta, vaikutti vahvasti sekä yksilöllisen että kollektiivisen itsemääräämisoikeusajattelun kehittymiseen. Kuten Elie Kedourie on sanonut, hyvä, vapaa tahto on myös autonominen tahto. Vain sellainen kansa, jolla on oikeus osallistua itseään koskevien päätösten tekemiseen, on vapaa kansa. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 16)

Toinen merkittävä ajatus koski yksilön oman vapauden rakenteellisten edellytysten määrittelyä. Johann Gottlieb Fichten mukaan ulkoisen maailman osat ovat todellisia ja mielekkäitä ainoastaan suhteessa kokonaisuuteen. Tämä johti niin sanottuun holistiseen valtioajatteluun. Siinä yksilönvapau-

den mahdollisuus on sidoksissa valtioon, joka on enemmän kuin osiensa summa. George Wilhelm Friedrich Hegel jatkoi ajatusta vielä pidemmälle: hänen mukaansa kansallisvaltio oli ”absoluuttisen maailmanhengen” toteutuma ja ihmiskunnan historiallisen kehityksen huipentuma. (Pakkasvirta & Saukkonen: 16)

Kolmantena nationalismin lähteenä voidaan pitää Johann Gottfried von Herderin historianfilosofista ajattelua. Herderin mukaan ihmisen olemassaolo merkityksellisenä olentona riippuu kieliyhteisöstä. Kieli on siten enemmän kuin kommunikaation väline. Se on ajattelun synonyymi. minkä johdosta jokaisella kielen perusteella määritellyllä kansalla on myös oma ajattelutapansa. Kansakunnat omine arvoineen, tapoineen ja traditioineen ovat kuin eläviä organismeja, kasveja globaalissa puutarhassa, jossa jokaisella yksilöllä on oma arvonsa. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 16)

Yhden nationalismitutkimuksen uranuurtajan Carlton Hayesin mukaan nationalismista saattoi puhua vasta 1700-luvulta lähtien. Nationalismin ensimmäisenä muotona Hayes pitää valistuksen ja luonnonoikeudellisen ajattelun hengessä kehittynyttä ”humanitaarista” nationalismia, jota edustivat eri tavoin esimerkiksi Rousseau, Bolingbroke ja Herder. Rousseaulaisesta demokraattisesta traditiosta kehittyi myöhemmin vallankumouksellinen ja ideologisesti fanaattinen jakobiinationalismi; kun taas aristokraattisesta traditiosta kumpusi historiaa kunnioittava traditionaalinen nationalismi. Näiden väliin asettui politiikkaan etäisemmin suhtautuva liberaali nationalismi. Tämän jälkeen syntyivät vielä esimerkiksi Charles Maurrasin propagoima kansallisen edun ensisijaisuutta ja kansallisen yhtenäisyyden ehdottomuutta korostava integraalinen nationalismi sekä ennen muuta kansainvälisessä kaupassa ja tuotannossa menestymiseen tähtäävä taloudellinen nationalismi. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 20)

Vielä vaikutusvaltaisemman luokittelun teki Hans Kohn, joka jakoi nationalismin ”läntiseen” ja ”itäiseen” nationalismiin niiden alkuperän ja perusominaisuuksien perusteella. Länsimaiden, kuten Englannin, Ranskan ja Yhdysvaltain nationalismi oli Kohnin mukaan valistusajatteluun perustuva poliittisten ja sosiaalisten seikkojen aiheuttama ilmiö, jota edelsi itsenäisen valtion muodostaminen. Sen sijaan Keski- ja Itä-Euroopassa sekä Aasiassa nationalismi syntyi myöhemmin, takapajuisempiin taloudellisiin ja sosiaalisiin oloihin. Lisäksi siihen liittyi romanttisen ajattelun innoittamana pyrkimys kulttuuriltaan yhtenäisen oman valtion muodostamiseen. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 20)

Kohn piti läntistä nationalismia suotavana, kun taas itäinen nationalismi oli hänen mukaansa irratiionaalinen ja helposti yltyöpäisiin poliittisiin ideologioihin ja suvaitsemattomaan toimintaan johtava suuntaus. Paitis yksioikoisesta jaottelusta Kohnia onkin syytetty ”oman” alueen nationalismin epäkohtien vähättelystä ja ”toisen” alueen nationalismin liioittelevasta arvostelusta sekä historiallisten olojen ymmärryksen puutteesta. Kohnin ajatus oli ilmeisen vinoutunut, mutta toisaalta sitä voidaan pitää nationalismitutkimuksen rakenteellisena piirteenä. Jokainen tutkija on yleensä erityisesti oman maansa ja sen historian sekä muun läheisen kulttuuriympäristönsä asiantuntija muutenkin kuin tietojensa ja tutkimustensa ansiosta. Tutkijoilla onkin tämän vuoksi väistämättä erilainen suhde omaan maahansa kuin muihin maihin ja alueisiin. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 20-21)

Kohn on tarkastellut myös uskonnon ja nationalismin välistä suhdetta tutkimuskirjallisuudessaan (Maor 2017: 665-685). Kohn näki kristinuskon kansalliset rajat ylittävänä tekijänä ottaen kuitenkin huomioon myös kansalliset kirkot, ja hänen mukaansa ainoastaan kristinuskon aseman heikkeneminen yhteiskunnassa mahdollisti nationalismin kukoistuksen (ibid.). Raamatullinen juutalaisuus sen sijaan tarjosi nationalismin mallin, jota kuitenkin piti aisoissa sen sisäinen universalismi (ibid.). Yksinkertaistetummin, Kohnin argumenttina on se, että nationalismi nousee kristillisen universalismin heikennyttyä ja että se perustuu juutalaisuudelle ominaiseen uskonnolliseen nationalismiin (ibid.). Carlton Hayes on myös painottanut nationalismin uskonnollista ulottuvuutta, mutta on liittänyt nationalismin uskuntoon abstraktina käsitteenä viitaten tässä kohtaa uskuntoon liittyvään taipumukseen palvoa ja olla ehdoton asioiden suhteen (Hayes 1960). Kohn sen sijaan yhdistää nationalismin tiettyyn uskonnolliseen traditioon, nimittäin juutalaisuuteen (Maor 2017: 665-685).

Yksinkertaista vastausta siihen, mitä nationalismi on, ei ole saatavilla. Yhtäältä ollaan erimielisiä siitä, minkä tyyppisenä ilmiönä nationalismia olisi pidettävä. Onko nationalismissa kyse - Anthony D. Smithin luokittelua lainaten - kansakuntien muodostumisesta ja ylläpitämisestä, kansakuntiin kuulumisen tiedostamisesta, ”kansakunnan” kielestä ja symbolismista, tietyytyypisistä maailman rakennetta ja vallan legitimeettiä koskevasta ideologiasta vai sosiaalisesta ja poliittisesta liikkeestä? Tarpeettomien rajausten välttämiseksi lienee syytä hyväksyä nämä kaikki ja pitää nationalismia tietynlaisena diskurssina ja tapana rakentaa ihmisten kokemaa sosiaalista todellisuutta kansallisen retoriikan ja käsitteistön pohjalta. Nationalismia voidaan yleistetysti pitää myös modernisaatioprosessissa tapahtuvana maailman ja maailmankuvan rakentumisena ja rakentamisena. (Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 40)

Nationalismin valtiokohtainen vaihtelu sen tärkeydestä huolimatta täytyy kuitenkin asettaa nykyajan kansainvälisen järjestelmän laajempaan kontekstiin, jossa globalisaatio on yksi määrittävistä tekijöistä. Näyttäisi siltä, että tämänhetkinen maailma on kohtaamassa kaksi vastakkaista voimaa nationalismin ja globalismin muodoissa. Keskeistä globalisaatiossa on valtioiden ja yhteisöjen läheisempi integraatio keskenään, mikä ajaa samalla kansojen ja maiden erillisten identiteettien yli. Tämän tulisi teoriassa toimia vastavoimana nationalistisille haluille. Mutta on myös väitetty, että juurikin aggressiiviset globalisaation voimat on päästänyt valloilleen kiivaan vastaiskun kapinoivan nationalismin muodossa, missä vahvistetaan vapautta kaikilla aloilla. (Sridharan 2000: 295)

Suuri osa nationalismin tutkijoista näkevät nationalismin käsitteen suhteellisen modernina ajatukse-
na (Sridharan 2000: 296). Anthony Smith (1986) kuitenkin on ilmaissut tiettyä varauksellisuutta
tämän asian suhteen hänen kyseenalaistaessaan nationalismin ja modernisaation välisen yhteyden.
Hän nosti esille esimodernien etnisten yhteisöjen ja modernien kansojen välisen yhteyden. Ernest
Gellner (1964: 169) taas on esittänyt, että teollistuminen on johtanut kulttuurillisen koheesion etsin-
tään, mihin nationalismi tarjosi ideaalisti ratkaisun.

Nationalismin historiallisessa kehittämisessä 1700-lukua ollaan pidetty nykypäivän nationalismin
syntyaikakautena, josta alkaen se on läpikäynyt kolme keskenään linkittyntä vaihetta (Halliday
1998: 362). Valaistuksen aikakausi muodostaa ensimmäisen vaiheen, jossa korostui periaate yhteis-
ön itsemäärämisoikeuden periaate (Sridharan 2000: 297). Tätä seuraa vallankumousten kausi niin
Amerikoissa kuin Euroopassa (ibid.). Ranskan vallankumous antoi ison sysäyksen nationalistiselle
unelmalle. Kolmantena vaiheena ollaan pidettä kulturalismin aikaa, mikä on ilmennyt Johann
Gottfried Herderin sekä J. G. Fichten kirjoituksissa (ibid.). Herder väitti, että kansa on orgaaninen
joukko, jota määrittelee erillinen kieli, kulttuuri sekä henki (ibid.). Näiden kahden saksalaisen filo-
sofien puolestapuhumaa kulttuurista nationalismia levitettiin ympäri Eurooppaa sekä mantereen ul-
kopuolellekin, mikä johti sen voimakkaan vaikutukseen myös vielä kehittyvässä Intian nationalis-
missa (ibid.).

Hindunationalismia tarkasteltaessa huomataan, että äärihindujen nationalistinen kertomus rakentui
primordiaaliseen nationalismiin. Liikkeen kaksi merkittävintä ideologista oppi-isää, V. D. Savarkar
ja M. S. Golwarkar, vetosivat puheissaan usein intialaiseen pyhään maaperään, äiti-maahan ja alku-
peräisyyteen. Savarkarin mielestä muslimit ja kristityt eivät voineet olla kunnan intialaisia, vaikka
ehdottomasti suurin osa heistä olikin entisiä hinduja. Oikeasta verenperinnöstään huolimatta he ei-

vät olleet oikeita intialaisia, koska he palvoivat uskontoa, joka ei ollut syntynyt Intian pyhällä maaperällä. Hindut olivat muodostaneet jo vedalaiselta kaudelta lähtien kansakunnan, jonka rajat olivat luonnolliset ja pyhät. Savarkar kannatti myös ajatuksia hindulaisuudesta maailman sivilisaation kehtona. (Tamminen; toim. Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 347-349)

Golwarkar laajensi Savarkarin kehittämiä ajatuksia hindutvasta, hindukansakunnasta ja sodasta sosiologian alueelle. Hän käsitteli laajasti sellaisia aiheita kuin kansallisvaltiota, demokratiaa, kansalaisoikeuksia ja vähemmistöjen asemaa Intiassa. Golwarkarin mielestä kansakunnan olemassaolo perustui rotuun: ”On erinomaisen tärkeää korostaa kansallisvaltion rodullisen yhtenäisyyden tärkeyttä. Rotu on perinnöllinen yhteiskunnassa, jolla yhteiset tavat, yhteinen kieli, yhteiset muistot loiston ajoista ja tuhosta; lyhyesti sanottuna se tarkoittaa väestöä, jolla on yhteinen alkuperä ja sama kulttuuri.” (Tamminen; toim. Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 351)

Biologina Golwarkar haki vertauskuvansa mielellään luonnosta, kun hän käytti kansakunnasta nimitystä äiti-maa. Hänen mielestään nisäkkäiden riippuvuus äidistään jatkui senkin jälkeen, kun emosta ei ollut enää välitöntä hyötyä. Ihmiset laajensivat äidilliset tunteensa myös muihin ravinnon kannalta välttämättömiin luonnon entiteetteihin, kuten vesistöihin, eläimiin (erityisesti lehmään) ja maaperään. Näin hänen mielestään on luonnollista puhua äiti-lehmästä tai äiti-maasta. Golwarkarin mielestä äiti-maata voi palvoa kahdella eri tavoin. Ensimmäistä hän nimitti formaaliksi palvonnaksi. Äitiä palvottiin hindutemppeleissä tavanomaisin kukkauhreihin, sytyttämällä pyhä tuli, resitoimalla pyhiä hymnejä tai tekemällä pyhiinvaelluksia. Tämä oli kuitenkin passiivista äidin palvontaa, jota harjoitettiin yleensä henkilökohtaisen hyödyn tavoittelemiseksi. Dynaaminen myyttisen äidin palvonta liittyi Golwarkarin mukaan yksilöiden valmiuteen uhrata itsensä Äidinmaan kunnian ja vapauden hyväksi. (Tamminen; toim. Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 351-352)

Golwarkarille ja hindunationalisteille yleensäkin kansakunta oli ontologisesti olemassa oleva olio. Hindustan oli äiti-jumaluuden yksi manifestoituma, feminiinisen shakti-energian ilmentymä, samalla tavoin kuin äiti-lehmät ja äiti-maakin. Hindustania oli siksi palvottava kirjaimellisesti yhtä hartaasti kuin Jumalaakin. Golwarkar vertasi kansakuntaa usein myös elävään organismiin. Kun yksilöllä oli keho, mieli, äly ja sielu, kansakunnalla oli maa-alue, tahto, dharma ja ideaali. Kansakunnaksi kehittyminen vaatii pitkää itsekehitystä ja -tiedostusta. Kansakunnan kehitys oli näin verrannollinen luonnon evoluutioon. (Hansen 1999)

Myyttisen alkuperäisyyden, maan, veren ja spirituaalisuuden palvonta yhdistää Golwarkarin ja Savarkarin eurooppalaiseen fasistiseen traditioon. Hindunationalistien poliittis-uskonnollinen symboliikkakin perustuu osin samaan perinteeseen kuin heidän eurooppalaisten aatetovereidensa. Molemmat liikkeet ovat käyttäneet myös taitavasti hyväkseen tunteisiin vetoavia poliittisia rituaaleja. Molempien liikkeiden taustalla voidaan samalla tavoin havaita millianistinen historiankäsitys. Se kertoo kansan tai koko ihmiskunnan alkuperäisestä kulta-ajasta, joka kuitenkin päättyy johonkin kohtalokkaaseen tapahtumaan tai ”syntiinlankeemukseen”. Näin maallinen historia alkaa kaikkinen kärsimyksineen ja koettelemuksineen. Tämä historiallinen aika kulkee kohti väistämätöntä rappiota ja tuhoa. Kärsimyksen ja kriisin tiivistyessä lopun aikoina äärimmilleen ilmestyy messias etujoukkoineen. He osoittavat kansalleen tai koko ihmiskunnalle tien pelastukseen, uuteen maanpäälliseen tuhatvuotiseen valtakuntaan. (Tamminen; toim. Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 353-354)

Äärihindut ovat pyrkineet rakentamaan omaa versiotaan tulevasta tuhatvuotisesta valtakunnasta. Kulta-aikaa heidän versiossaan edustaa puhdas hindulainen tai arjalainen kulttuuri myyttisenä mikä-mikä-maana. Hindut kadottivat kuitenkin uskonsa ytimen. Tämän ”syntiinlankeemuksen” johdosta hindut muuttuivat heikoiksi eivätkä pystyneet lyömään maahan tunkeutuneita ulkolaisia valloittajia. Hindukulttuuri rappeutui erityisesti muslimien valtakaudella. Uusi kulta-aika, Raman hallitsema maanpäällinen paratiisi, voi toteutua vain hindutietoisuuden elvyttämisen avulla eli palaamalla perinnäisiin hinduarvoihin. Vain siten voidaan perustaa uusi vahva Raman johtama Hindustan. (Tamminen & Zenger 1998)

Hindunationalistien valtaantulon jälkeen kansallisen itseymmärryksen käsite muuttui. BJP-puolueen taustajärjestöt rummuttivat vuosikymmeniä sitä, että kansallisen identiteetin rakentaminen jäi 1920- ja 1930-luvuilla kesken. On ymmärrettävää, että BJP-puolue joutui pitämään yllä melko matalaa profiilia johtamassaan koalitiollahituksessa. Uudesta kovemmasta linjasta kielsivät kuitenkin ydinkokeiden räjäytykset keväällä 1998, terävoitunut politiikka Kashmirissa ja suhtautumisessa Pakistaniin, vaikka BJP pyrki hallituspuolueena liennyttämään myöhemmin välejäan arkkiviholliseensa. Hindunationalistit hyökkäsivät erityisesti Gujaratisa entistä kiivaammin ”vierasta” uskontoa edustavia muslimeja ja kristittyjä kohtaan. (Tamminen; toim. Pakkasvirta & Saukkonen 2005: 355)

2.2. Hindunationalismi viime vuosien politiikassa

Hindunationalismin aate perustuu historialliseen ajatukseen Hindutvasta, johon kulminoituu idea hindujen johtamasta Intiasta. Tähän hindujohtoiseen Intiaan mahtuisivat myös muut Intian niemimaalta peräisin olevat kansat ja uskonnolliset ryhmät, kuten sikhit, mutteivät muualta tulleet kristittyjen ja muslimien tapaiset ”vääräuskoiset” ja ”maahantunkeutajat” (The Week, 2014). Hindunationalismi aatteena oli jo vahvana Intian itsenäistymisen aikaan, mihin vaikutti merkittäväällä tavalla Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS). RSS oli militantti konservatiiviliike, jonka agendana oli ajaa hindujohtoisen Intian puolesta.

Historiallisesti hindunationalistit ovat päässeet valtaan Intian parlamentissa, Kongressissa, vain kuusi kertaa valtion 67 vuoden itsenäisyyden aikana (The Week, 2014). Tämä on osoitus siitä, että vaikka hindunationalismin on jo muodostunut Intian itsenäistymisen aikaan, suuri osa hinduista itse ei ole kuitenkaan identifioinut itseään hindunationalistiksi. Tässä voidaan huomata selkeä ero esimerkiksi muiden uskontoon pohjautuvien poliittisten aatteiden kanssa, jos verrataan vaikka muslimeihin ja islamisteihin. Aatteen nouseminen valtaan on ollut myös siinä mielessä ristiriitaista, sillä Kongressi on itsenäistymisen aikoihin rakennettu pitämään yllä valtion monikulttuurisuutta, -uskonnollisuutta sekä sekulaarisuutta (The Week, 2014). Lisäksi hindunationalismin nousu Intiassa on lisännyt huolestuneisuutta niin sen muslimiväestön keskuudessa kuin myös eliitin keskuudessa.

Vaikka hindunationalismin aate juontaa juurensa aina siirtomaa-aikoihin asti, ei se ole historiallisesti pystynyt mobilisoimaan hinduyhteisöstä enemmistöä ja tällä tavoin tosissaan haastaa Kongressipuolueen dominanssia siirtomaa-aikaa edeltävinä ja jälkeisinä aikoina (Wojczewski 2020). Hindunationalistinen diskurssi, jonka tavoitteena on tietyn hindulaisuustulkinnan politisointi, ilmentää etnokulttuurista ja enemmistöön perustuvaa nationalismia ja väittää hindulaisuus (Hindutva) ja siitä muodostuva enemmistöyhteisö ilmentävät Intian perusolemusta (Varshney 1993; Jaffrelot 2007). Esittämällä muslimit ja kristityt vaarallisina ”muina” (Other), joka on dominoinut hinduja jo vuosituhannen ajan käyttäen hyväksi heidän hajautuneisuutta ja heikkoutta, hindunationalistit luovat perustan heidän ulkopoliitikalta (Basrur 2017: 10).

Aatteen suurimmaksi puolueeksi on muodostunut Bharatiya Janata Party (BJP) eli Intian kansanpuolue, jota johtaa entinen Gujaratin osavaltion pääministeri Narendra Modi. Modia on usein kuvailtu tyypilliseksi populistijohtajaksi, joka vetoaa suoraan kansaan ohittaen kaikki välissä olevat

instituutiot ja joka on syyttänyt valtionhallintoa liiallisesta vähemmistöjen agendaan myöntymisestä heikentäen hinduenemmistön asemaa Intiassa (Jaffrelot & Louise 2017; Chatterjee-Miller 2018). BJP nousi Kongressin suurimmaksi puolueeksi ensimmäistä kertaa vuonna 1998. Yhdessä RSS-liikkeen kanssa puolue muodostaa niin sanotun ”organisaatioiden perheen”, Sangh Parivarin. Tähän perheeseen kuuluu myös sen uskonnollista siipeä edustava Vishva Hindu Parishad (VHP), joka on Hindutva-ajatusta ajava oikeistolainen hinduorganisaatio. Tämä hindunationalistinen ryhmittymä on viime vuosina pyrkinyt uudistamaan imagoaan hyväntekijänä kampanjoimalla muun muassa maareformien ja sosiaaliturvan puolesta (The Week, 2014).

Vuonna 1925 perustettu RSS-liike on hindunationalismin ideologinen ja institutionaalinen kulmakivi. RSS ei aseta ehdokkaita ehdolle poliittisiin virkoihin, mutta tarjoaa vapaaehtoisia kampanjoimaan BJP:n ehdokkaiden puolesta, kuten myös Modin tapauksessa. RSS on valmistanut ideologisesti Modin ja monet muut BJP:n johtohahmot ennen kuin he ovat astuneet politiikan parrasvaloihin. BJP ja RSS ovat keskenään kietoutuneet monisyisesti yhteen, mutta olisi virhe yhdistää nämä kaksi yhdeksi kokonaisuudeksi. BJP:n tavoitteena on haalia ääniä, kun taas RSS:llä ei ole tätä pyrkimystä. Näin ollen molemmat toimivat oman logiikkansa mukaan. RSS:llä itseltään löytyy useita eri sisarorganisaatioita, joista merkittävin on VHP. RSS:n tapaan nämä ryhmittymät saarnaavat ideologisesta puhtaudesta ja jättäytyvät pois vaaleihin osallistumisesta. Osa ryhmittymistä ovat jopa kampanjoineet BJP:n ministereitä ja ehdokkaita vastaan heidän poliittisten voittojen vuoksi tekemien liiallisten ideologisten kompromissien vuoksi. Tästä hyvänä esimerkkinä on ollut joidenkin VHP:n johtohahmojen kampanjointi Modia vastaan Gujaratin osavaltiovaaleissa. (Varshney, A., 2014: 38)

Tämän imagon uudistamisen taustalla ei ole ollut pelkästään itse aatteen ristiriitaisuus, vaan historian saatossa hindunationalismi on myös synnyttänyt useita väkivaltaisia konflikteja Intiassa, kuten vuoden 1992 Ayodhyan moskeijan konflikti, jossa kuoli kaksi tuhatta ihmistä, sekä vuoden 2002 Gujaratin osavaltiossa riehuneet levottomuudet, missä sielläkin kuoli kaksi tuhatta ihmistä (The Week, 2014). Tästä seurannut viha näitä väkivaltaisia konflikteja kohtaan, joita jotkut ovat samais-taneet muslimiväestöä kohtaan harjoitetuksi etniseksi puhdistukseksi, pisti myös Intian hallituksen epätasapainoon (McLean, I. & Mcmillan, A., 2009). Tämä on entisestään tuonut ilmi populistis-nationalistisen ohjelman sekä hyväksyttävien suvaitsevaisuuden ja demokraattisen toiminnan rajojen ylläpitämisen välistä jännitettä (ibid.).

Hindunationalismin viimeaikaisen suosion syyksi voidaan nähdä olevan myös Modin johtaman BJP-puoleen aikaan saama runsas talouskasvu Intialle. Modin pääministeriyden ensimmäisinä neljänä vuonna Intian bruttokansantuote kasvoi keskimäärin 7,23 prosenttia, mikä on korkeampi verrattuna edellisen hallituksen 6,39 prosentin keskiarvoon (Business Times, 2019). Talouden kasvu ei ole kuitenkaan lisännyt hyvinvointia tasavertaisesti, sillä kasvusta huolimatta tuloerot ovat silti kasvaneet. Lisäksi vuonna 2017 Intian työttömyys on ollut ennennäkemättömän korkealla, viimeksi 45 vuotta sitten oli ollut samalla tasolla (Harini, V., 2018).

Muslimit ovat olleet hindunationalistien pääasiallisena epäluulon kohteena osaksi Intian muslimiväestön suuruuden vuoksi, mutta myös koska muslimeille on jo luotu oma kotimaa Pakistanin muodossa brittien siirtomaavallan päätyttyä vuonna 1947. Monet muslimiperheet ovat jakautuneet molempiin maihin. Pakistan ja Intia ovat käyneet neljä sotaa keskenään viimeisten 65 vuoden aikana ja niiden kilpailevat väitteet siitä, kenen kuuluisi hallita muslimienemmistöistä Kashmirin aluetta, jatkavat maiden välisten suhteiden hiertämistä. Näin ollen hindunationalististen ideologioiden, ellei jopa kaikkien BJP:n johtohenkilöiden, mielestä Intian muslimien uskollisuus Intiaa kohtaan on vajavaista ja epäluuloa herättävää. (Varshney, A., 2014: 37)

Muita uskonnollisia ryhmittymiä tarkasteltaessa, voidaan nähdä paljon eroja hindunationalistien suhtautumisessa. Juutalaisten ja parsien hyvin pienen lukumäärän vuoksi hindunationalistit ovat nähneet heidät ”assimiloiduina” tai ei-uhkaavina. Kristityt ovat lukumäärältään isompi väestöryhmä, vaikkakin he ovat vain vähän yli kaksi prosenttia Intian kokonaisväestöstä. Hindunationalisteille kristityt muodostavat tietynasteisen huolenaiheen, sillä he eivät hyväksy kristittyjen harjoittamaa käännyttämistä. Kun BJP-johtoinen koalitio oli viimeksi vallassa Intiassa, monet kristittyjen kirkot joutuivat hyökkäysten kohteeksi aiheuttaen ei vain tuhoa rakennuksiin, mutta myös loukkaantumisia ja kuolemia. (Varshney, A., 2014: 37)

Täydellisenä vastakohtana sekä Gandhin väkivallattomuuteen perustuneelle pasifismille että Nehrun militarisaation vastaisuudelle hindunationalismi on aina ajanut hindujen ja Intian aggressiivista puolustamista. Käsitteenä aggressiivinen puolustus ei ole hindunationalisteille mitenkään ristiriitainen, sillä heidän aggressiivisuutensa on sitä kiihkeämpi mitä haavoittuvaisempina he tuntevat itsensä. Hindunationalismi perustuukin ajatukseen siitä, että hindut voisivat joutua selkään puukotetuiksi

muiden toimesta, kuten muslimien tai kristittyjen, ja että hindujen on varauduttava puolustautumaan näiltä uhilta niin kotimaassaan kuin myös ulkomailla. (Jaffrelot. C., 2007: 299)

Huolimatta siitä, että hinduja on jo pitkään asunut Intian ulkopuolella merkittävässä määrin, ei hindujen diaspora ollut vuosikymmeniin hindunationalismia johtavan RSS-liikkeen agendalla. Aatteen ollessa etnisyyteen perustuvaa nationalismia RSS:n olisi pitänyt ottaa huomioon myös Intian ulkopuolella olevien uskonveljiensä tarpeet. Tämän asialistasta poisjättäminen on selvä merkki siitä, että hindunationalismin etninen ulottuvuus on riippuvainen myös sen alueellisesta ulottuvuudesta. Tästä syystä hindunationalistit ovat vahvasti identifioituneet pyhän maansa kanssa ja samalla laiminlyöneet ulkomailla asuvat uskonveljensä. Tämän johdosta RSS:n johtajat eivät uskaltaneet ulottautua Intian rajojen ulkopuolelle ennen 90-lukua. (Jaffrelot. C., 2007: 361-362)

RSS ei ollut kuitenkaan ainoa hindunationalistinen organisaatio, jolla oli toimintaa ulkomailla. Sangh Parivarin organisaatioiden perheen muut jäsenet ovat myös merkittäviä nykyään. Näistä tärkeimpinä on ollut BJP-puolue, joka on perustanut Overseas Friends of the BJP -yksiköitä moniin eri valtioihin, sekä VHP. Jälkimmäisenä mainittu on ollut erityisesti aktiivinen länsimaissa, missä hindujen lukumäärä on kasvanut nopeaan tahtiin viimeisten muutaman vuosikymmenen aikana. Tänä päivänä Isossa-Britanniassa asuu noin puoli miljoonaa intialaista ja Yhdysvalloissa kaksi miljoonaa. Hindunationalismin johtohahmot Intiassa ovat pyrkineet luomaan suhteita näihin ryhmiin niin poliittisen tuen kuin myös taloudellisen tuen toivossa. (Jaffrelot. C., 2007: 362)

Seuraavassa osiossa otetaan keskiöön Intian Kashmirin alue ja käydään läpi sen vaikeaa ja kiistanalaista historiaa lyhyesti taustoittamaan tutkielman aihetta paremmin. Lisäksi osiossa näytetään selkeästi, miten hindunationalismin nousu on linkittynyt läheisesti yhteen alueen politiikan kehittymiseen. Osiossa myös tuodaan esille alueen maantieteellisen sijainnin geopolitiittista tärkeyttä, mikä on ollut myös tärkeänä syynä jatkuville kiistoille Intian ja Pakistanin välillä kyseisestä alueesta historian saatossa.

3. Intian Kashmir

3.1. Kashmirin konflikti

Vuoden 2019 elokuussa Intian pääministeri Narendra Modi poisti Kashmirin alueen pitkään vallinneen perustuslaillisen itsehallintoaseman. Kashmirin alue on ollut Intian ja Pakistanin itsenäisyydestä asti erittäin kiistanalainen alue molempien valtioiden välillä ja alueesta maat ovatkin käyneet kolme kertaa sotaa. Kashmir on Intian osavaltioista muslimivoittoisin ja tähän itsehallinto-oikeuden lakkautukseen vaikuttaa juurikin valtiossa uuden parlamentin myötä alati kiihtyvä hindunationalistinen agenda. Merkittävää tästä kehityksestä tekee myös se, että Kashmirin alueen itsehallinto-oikeus oli yksi määrittävistä tekijöistä Kashmirin liittymiseen Intian tasavaltaan. Vaarana on nyt, että tämän myötä Kashmirin alueen separatistiliikkeet alkaisivat voimistumaan ja ajamaan Intiasta irtautumista.

Kashmirin konflikti juontaa juurensa aina vuoteen 1947 asti Intian jakautumisen aikoihin, jolloin syntyi kiista entisestä Jammun ja Kashmirin ruhtinaskunnasta. Tällä hetkellä (kuva 1) Intian hallinnassa on 55 prosenttia alueen pinta-alasta ja 70 prosenttia alueen väestöstä, Pakistanin hallinnassa 30 prosenttia alueen pinta-alasta ja Kiinalla sitten jäljelle jäävä 15 prosenttia alueen pinta-alasta (Margolis, E., 2000). Intian hallinnassa ovat Jammu, Kashmirin laakso, Ladakh sekä Siachenin jäätikkö. Pakistan hallitsee Azad Kashmirin ja Gilgit-Baltistanin alueita. Kiinan hallussa taas on enimmäkseen asumattomat Shaksgamin laakson sekä Aksai Chinin alueet.

Konfliktin taustalla ovat olleet myös kilpailevat tavoitteet valtion muodostamisesta. Intia on pitänyt tiukasti kiinni vaatimuksistaan Kashmiria kohtaan osoittaakseen, että kyseinen maakunta voisi kuokoistaa myös sekulaarisessa valtiossa. Intian kantaa asiassa auttoi Kashmirin hindulaisen monarkin tuki, joka suostui harkitsemattomasti liittymään Intiaan vuonna 1947, jotta olisi voinut estää mahdolliset vallankumoukset ja Pakistanin tukemat maahanhyökkäykset. Pakistan taas puolestaan uskoi, että Kashmirin väestön ollessa enemmistöltään muslimeja sen kuuluvan Pakistanille, Etelä-Aasian muslimien putatiiviselle kotimaalle. Vaikka molempien puolien perustelut omille vaatimuksilleen on ovat jo kauan sitten heikentyneet tai menettäneet merkityksensä, molempien valtioiden hallitukset ovat silti kieltäytyneet lieventämästä vaatimuksiaan Kashmirin kysymystä koskien. Pakistanin muslimien kotimaahan liittyneet perustelut heikentyivät, kun Etelä-Aasiaan syntyi toinen-

kin muslimivaltio Bangladeshin muodossa vuonna 1971. Intia puolestaan koki saman maassa tapahtuneen viimeaikaisen hindunationalismin nousun myötä. (Ganguly, S., 2006)

Pysyvän ratkaisun syntymiseksi Kashmirin konfliktille vaatisi vakavia Intian ja Pakistanin välisiä diplomaattisia sopimuksia, joilla on Kashmirin alueen tärkeimpien johtajien täysi tuki. Intian tuotua Kashmirin ongelman Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) turvallisuusneuvoston käsittelyyn UNCIP:n (United Nations Commission for India and Pakistan) diplomaatit yrittivät sankarillisesti ratkaista konfliktia YK:n valvomalla kattavalla tai rajoitetulla kansanäänestyksellä, tai Jammun ja Kashmirin alueen jakamisella etno-uskonnollisiin yksiköihin - hindulainen Jammu ja buddhalainen Ladakh menen Intialle ja muslimienemmistöinen Kashmirin laakso menen sitten taas Pakistanille. (Wolpert 2010: 62)

Jammu ja Kashmir ovat olleet hindunationalismin keskipisteessä aina Intian jaon myötä. Aatteen ideologeille, kuten myös monille intialaisille, on osavaltio ollut suuri kiistan aihe varsinkin Pakistanin kanssa. Pakistanin perustajan Muhammad Ali Jinnahin ja Muslimiliiton mielestä Jammu ja Kashmirin osavaltion kuului olla osa Pakistania sen ollessa muslimienemmistöinen alue. Jinnahin ja Muslimiliiton mielestä Intian jako pysyisi saavuttamattomana niin kauan kuin Intia hallitsee Kashmiria, jota hindunationalistit pitävät erottamattomana osana Intian valtiota. (Jaffrelot. C., 2007: 193)

Christophe Jaffrelotin (2007:193) mukaan hindunationalistit olisivat voineet lähestyä ongelmaa toisenlaisesta perspektiivistä, joka olisi perustunut etnis-uskonnolliseen lähtöasetelmaan, minkä myötä pyrittäisiin luoda homogeenisempi Intia siirtämällä Kashmirin muslimienemmistöiset alueet Pakistanille. Hindunationalististen puolueiden ja Sangh Parivarin organisaatioperheen lähtökohdat ovat kuitenkin olleet täysin päinvastaiset. Syynä tälle on ollut valtioiden välinen voimatasapaino; alueiden luovuttaminen Pakistanille tekisi tästä vihamielisestä valtiosta vahvemman ja samalla Intiasta heikomman. Alueluovutukset riistäisi yhä useammalta pakolaiselta heidän omaisuutensa, mikä tapahtui juurikin Länsi-Punjabin ja Sindhin hinduille, joista suuri osa olivat aatteeltaan hindunationalisteja. Lisäksi kansainvälinen oikeus näyttäisi olevan Intian puolella kiistaan liittyen. (Jaffrelot. C., 2007: 193-194)

Intian Kashmirille sallittu oma vahva itsehallintoasema osana Intian valtiota on tarjonnut historiallisesti tarjonnut pitkään jatkuneen vakaan yhdessäolon Intian ja Kashmirin välillä. Nykyiset muutokset Intian hallituksen toimesta rikkoo näin ollen selkeästi ja estoitta tämän alueella vallinneen status

quon ja asettanut alueen taas uuden myllerryksen keskelle. Asia on noussut myös kansainvälisen yhteisön kiinnostuksen kohteeksi, sillä muuttunut tilanne alueella on myös vaikeuttanut kiistanlaisen ja konfliktierhän alueen tulevaisuuden ennustamista.

Modin päätös itsehallinto-oikeuden lakkauttamisesta voi johtua myös Yhdysvaltain presidentin Donald Trumpin ehdotuksesta Yhdysvaltojen toimivan sovittelijana Kashmirin kiistassa. Intian on pitkään painottanut, että kiistan ratkaisu on tultava kahdenkeskisestä sopimuksesta. Pakistan on taas pitkään pyrkinyt myös siirtämään konfliktin ratkaisemista kansainvälisemmälle tasolle. Kahden suuren ydinasevaltion välisen kiistan kiristyminen on merkittävä ja vaarallinen kehitys koko Etelä-Aasian turvallisuustilanteen kannalta. Vuonna 2002 Intian ja Pakistanin välit kiristyivät jo jopa ydinsodan syttymisen partaalle, mitä on pidetty Kuuban ohjuskriisiin verrattavana kriisinä.

Historiallisesti katsottuna Etelä-Aasian turvallisuustilanteen kehittyminen on ollut kansainvälisen yhteisön kiikarissa myös sen takia, että pelätään Intian ja Pakistanin kehittämän ydinaseteknologian leviämistä Lähi-Idän maihin asti. Tilannetta kärjistää vielä enemmän se, ettei kumpikaan Etelä-Aasian ydinasevaltioista ole solminut bilateraalista ydinasesopimusta, eikä kehittänyt luotettavaa ohjaus- ja kontrollijärjestelmää, jolla voitaisiin estää vahingon, virhearvioinnin tai irrationaalisen ydinasepolitiikan synnyttämästä ydinaseistuksen eskaloitumisesta (Chatterji, M. & Jain, B. M.; 2008, 4).

Kashmirin aluetta on ympäröinyt aina Intian jaosta saakka kiista Indus-laakson jokialueesta (kuva 2), josta sekä Intia että Pakistan ovat erittäin riippuvaisia. Jokialueesta virtaa maailman suurin yhtenäinen kastelujärjestelmä, joka kattaa 20 miljoonan hehtaarin alueen 12 miljoonan hehtaarin vuotuisella kastelukapasiteetilla (Swain 2004: 46). Vaikkakin Indus-joen pääalkulähde sijaitsee Kiinan Tiibetissä, itse jokialueen alkulähteet sijaitsevat Intiassa ja suuri osa jokien virtausalueesta sijaitsee Pakistanissa (Jaitly 2009). Indus-jokialueen 1 138 800 neliökilometrin valuma-alueesta Pakistan hallitsee 52%, Intia 34% ja lopun 14 prosentin sijaiten Kiinassa, Afganistanissa ja Nepalissa (UNEP 2002).

Tätä kiista on pyritty ratkaista vuonna 1960 solmitulla Indus Waters Treaty -sopimuksella (IWT). Tässä sopimuksessa joet jaettiin siten, että itäiset joet (Sutlej, Beas ja Ravi) luovutettiin Intian haltuun, kun taas Indus-laakson läntiset joet (Indus, Jhelum ja Chenab) päättyivät Pakistanin haltuun kuitenkin Intialle myönnettyin erivapauksin mukaan lukien sähköntuotanto-oikeus, kunhan se ei

vaikuta jokien virtaamiseen (Ashraf 2018). Intia on kuitenkin rikkonut sopimusta rakentamalla patoja Pakistanin hallinnoimiin jokiin ja yrittämällä kontrolloida Pakistaniin johtavia jokivirtauksia (ibid.). Merkittävä erimielisyys valtioiden välillä on liittynyt Kishanganga-projektia Neelum-joella sekä 850 megawatin käsittävää Ratlen vesivoimalaitosprojektia (ibid.).

Huolimatta lukuisista kahdenvälisistä keskusteluista kuin myös Maailmanpankin tukemista neuvotteluista Intia on valitettavasti jatkanut Kishanganga-projektin rakentamista, mikä alkoi vuonna 2009. Modi vihki käyttöön 330 megawattisen Kishanganga vesivoimalaitoksen siitä huolimatta, että Maailmanpankki oli ”pysäyttänyt” prosessin Pakistanin pyytämää välimiesoikeuden perustamisen vuoksi vuoden 2016 alussa. Intian vastusti Pakistanin pyyntöä vedoten haluun saada kiistaan neutraali asiantuntija. (Ashraf 2018)

Erityisesti IWT-sopimus näyttäisi olevan kykenemätön reagoimaan ilmastollisiin vaihteluihin ja hydrologiseen epävarmuuteen; jokivirtausten muutoksiin sekä suuren kysynnän synnyttämiin pakottaviin tarpeisiin, mihin merkittävä väestönkasvu on johtanut. Molempien valtioiden yhteisen väestön määrä on kolminkertaistunut vuoden 1961 485 miljoonasta vuoden 2011 1390 miljoonaan. Tämän myötä kastelun ja energiantuotannon vaatima veden tarve on paljon suurempi nykyään. Indus-jokialueen valuma-alueen sisäänvirtausmäärän ollessa kutakuinkin kiinteä satunnaisia vaihteluita lukuun ottamatta vaatii väestön vesivaroihin luoma paine kooperatiivista vesien jakamista ja hallintoa. (Sarfraz 2013: 205)

3.2. Intian Kashmir-politiikka ja artikkeli 370

Intian Kashmir-strategia on luonteeltaan syvästi poliittinen. Tämä strategia on pitkälti muotoiltu ja institutionalisoitu perustuslaillisen kehyksen alle. Vaikka Intia on toisinaan hairahtanut pois sen demokraattisilta, federatiivisilta ja sekulaarisilta sitoumuksiltaan Jammu ja Kashmirin asukkaita kohtaan, on valtiolle vuosien saatossa kehittynyt demokraattinen kestävyys oppia omista virheistään. Samalla, kolme Kashmirin maaperällä käytyä sotaa on epäonnistunut luomaan alueelle toimiva sotilaallinen strategia, mikä on johtunut syvään juurtuneesta puolustusnäkemyksestä ja sotilaallisten tavoitteiden puutteesta alueella. (Behera 2006: 30)

Jammu ja Kashmirin liityttyä Intian liittovaltioon lokakuussa vuonna 1947 Kongressipuolueen näkemys omasta valtiostaan muuttui. Keskittyminen siirtyi maantieteellisen aseman lujittamisesta Intian valtion poliittisen luonteen muokkaamiseen, missä pääministeri Jawaharlal Nehru toimi pääarkkitehtina. Kashmirin sisällyttäminen oli keskeinen osa Nehrun kamppailussa toteuttaa hänen modernistinen käsityksensä sekulaarista ja pluralistisesta Intiasta. Hänen visiotaan haastettiin kahdelta kantilta: sisäpiiristä hindunationalismin muodossa sekä ulkopuolelta Pakistanin kahden valtion teorian muodossa. Nämä molemmat haastajat olivat siis uskonnollisen nationalismin muotoja. (Behera 2006: 30)

Kahden valtion teorian johdettua Intian jakoon RSS:n edustamat hindunationalistit ovat odotelleet tilaisuutta päästä Intian valtion ohjaksiin (Varshney 1992: 197). Tässä kontekstissa muslimienemistöisen Jammu ja Kashmirin vapaaehtoinen liittyminen Intian valtioon vahvisti Nehrun asemaa tukiessaan ajatusta siitä, ettei intialainen nationalismi ole sidoksissa uskontoon (Behera 2006: 30). Nehru tähdensi ajatustaan tästä sanoen, että jos vastapuolinen teesi tulisi todistetuksi, niin sillä olisi vahva vaikutus Intian yhteisöihin, niin hindulaisiin kuin islaminuskoiisiinkin. Hän korostaa, että on erittäin tärkeää, ettei väärillä päätöksillä Kashmiria koskevilla päätöksillä luoda Intiaan yhteiskunnallisia vahvoja toisistaan erottavia taipumuksia (Brecher 1980: 217). Nehrun kansanäänestysesitys tulisikin ymmärtää laajemmassa poliittisessä kontekstissa (Behera 2006: 31).

Nehrun poliittisen strategian ytimessä oli Muslimiliigan ”yhteisten uskonnollisten yhtäläisyyksien” periaatteen vastustaminen strategialla, joka kunnioittaisi kashmirilaisten poliittisia oikeuksia. Hän pyrki poliittisilla panoksilla rohkaisemaan Jammu ja Kashmirin aluetta jäämään Intian valtioon. Samaan aikaan Nehru ajoi suurempaa strategiaansa valtion rakentamisesta inklusiivisen integraation varaan eksklusiivisen integraation sijaan. Tärkeää tässä oli etninen mukauttaminen, eikä etninen assimilaatio tai pois sulkeminen. Nehru näin ollen lupasi kunnioittaa Jammu ja Kashmirin itsemäärämisoikeutta, sillä sen turvallisuus oli riippuvainen demokraattisesta, federatiivisesta ja sekulaarista Intiasta teokraattisen ja auttamattoman vanhanaikaisen Pakistanin sijaan. (Behera 2006: 31)

Nehrun strategiasta on löydettävissä kaksi ratkaisevaa komponenttia. Ensinnäkin Jammu ja Kashmirin ruhtinaskunnan ja Jammu and Kashmir Muslim Conference -puolueen (JKNC) välisessä jatkuvassa valtataistelussa Nehru tuki täysin JKNC:n agendaa. Hän muun muassa pakotti ruhtinaskunnan maharadzan nimittämään JKNC-puolueen johtajan Sheikh Abdullahin alueen väliaikaisen hallituksen pääministeriksi, myötävaikuttii Jammu ja Kashmirin sotilaallisten joukkojen liittämässä osaksi

Intian maavoimia, kodinturvajoukkojen perustamisessa sekä Kashmirin laakson muslimien aseistamisessa. Samalla Nehru myös vastusti RSS:n hindunationalistista liikehdintää alueella, mihin myös osana kuului vaatimus Jammu ja Kashmirin täydellistä integraatiota osaksi Intiaa. Hän halusi näin varmistaa, ettei hindunationalistit heikentäisi Abdullahin valtaa alueella. (Behera 2006: 37-38)

Toiseksi, Nehru pyrki perustuslaillisin keinoin takaamaan Jammu ja Kashmirille erityisaseman Intian perustuslain artiklalla 370, sillä alkuperäisestä perustuslaista ei löytynyt osavaltioon sovellettavissa olevia säännöksiä muutoin kuin artiklasta 1, joka siirsi Jammu ja Kashmirin Intian toimivallan alle. Jammu ja Kashmirin Intian liittymisen jälkeen Intian hallituksella oli lainsäädännöllistä valtaa ainoastaan puolustusta, ulkosuhteita sekä viestintää koskevissa asioissa. Tämä teki osavaltion aseman erityislaatuiseksi Intian liittovaltiossa. Lisäksi Jammu ja Kashmir sai pitää tärkeitä kulttuurillisia symboleita, kuten oman lippunsa sekä omankieliset poliittiset tittelinsä. (Behera 2006: 38)

Subrata Mitran (1997) mukaan Nehrun Kashmiria koskeva ”doktriini” on perustunut pääministerin vahvaan uskomukseen siitä, että laillisen ja legitiimin Kashmirin liittymissopimuksen (Instrument of Accession) ansiosta Kashmirin status Intiassa on muiden Intian alueiden tavoin toimia keskeisenä osana valtiota. Tästä vahvasta uskuksesta huolimatta on Nehrun ”doktriini”asiassa on näyttänyt eri ajankohtina ja eri toimijoiden vaikutuksesta epäjohdonmukaiselta, päättämättömältä sekä paineesta haavoittuvaiselta. Mitra kuitenkin toteaa, että tosiasiallisesti Nehrun politiikan voima ja institutionaalinen vahvuus koostui sen sisäisestä koheesiosta sen näennäisistä ristiriidoista huolimatta, sekä sen läheisistä siteistä Intian valtion ideologiseen pohjaan. (Mitra 1997)

Mitra (1997) esittää, että retrospektiivisesti tarkasteltuna Nehrun Kashmir-politiikka voidaan nähdä osoituksena Intian ja Pakistanin välisestä ideologisesta taistelusta kahden valtioteorian välillä, mistä Jinnah ja Gandhi taistelivat ennen Intian jakoa ja näiden seuraajat sitten jaon jälkeen. Tässä taistelussa on Kashmir toiminut palkintona. Nehrun pettymykseksi koitui, ettei hänen kannattamaa ajatusta sekulaarista Intiasta saanut kannatusta suuressa yleisössä eikä kansainvälisessä yhteisössä. (Mitra 1997)

Kashmirin erityisasemaa vakiinnutettiin entisestään vuoden 1952 Delhin sopimuksella, joka poisti perinnöllisen hallitsijanvallan, siirsi osavaltiolle sen jäljelle jääneet valtaoikeudet, jatkoi erityisiä ”valtioneimijoiden” (*state subjects*), salli osavaltion käyttää omaa erillistä lippua Intian lipun yhteydessä, alisti osavaltion tietyille rajoituksille sekä laajensi Kashmiria koskevat Intian perustuslain

säännökset koskemaan myös perusoikeuksia, presidentin hätätilassa vallitsevia valtaoikeuksia ja korkeimman oikeuden lainsäädännöllistä valtaa. (Behema 2006)

Abdullah oli kommentoinut Pakistanin perusteluita Kashmirin liittymiseen siihen siten, että Pakistanin painavin argumentti on perustunut yhteyteen sen itse ollessa muslimivaltio ja valtaosan kashmirilaisista ollessa muslimeja (Behera 2006). Tällä argumentilla Abdullahin mukaan Pakistan pyrki harhaanjohtamaan tavallista kansaa siitä tosiasista, että Pakistan on vanhanaikainen valtio, jossa tietty eliitti pyrkii pitämään itsensä vallassa (ibid.). Abdullah korosti, etteivät uskonnolliset yhtäläisyydet yksissään ole eikä pitäisi olla määrittävinä tekijöinä valtioiden ja osavaltioiden poliittisia liittoja määriteltäessä (ibid.). Abdullah myös kyseenalaisti Pakistanin perustuslain puuttumisen, mikä on merkki puutteellisesta kansan luottamuksesta, jollei uskalleta taata kansalaisille perusoikeuksia (Behera 2000). Behera (2006) analysoi kokoavasti, että kriittinen tekijä, joka sai lopulta Kashmirin liittymään Intiaan ei ollut maharadzan päätös allekirjoittaa Intiaan liittymissopimus vaan JKNC-puolueen muslimienemmistöisen johtokunnan poliittinen vakaumus siitä, että Kashmirin autonomia olisi paremmin turvattu sekulaarissa ja demokraattisessa Intiassa.

Intian strategian menestys jäi kuitenkin lyhyeen. Vaikka strategian olennainen logiikka oli tarpeeksi järkevä, Intia ja Kashmir olivat eri mieltä perimmäisimpien periaatteiden tulkinnasta. Lopulta molemmat luopuivat sitoumuksistaan luoda oikeasti federatiivinen suhde valtion ja osavaltion välille, vakiinnuttaa liittovaltorakenteita osavaltiossa sekä luoda demokraattinen osavaltio Jammu ja Kashmirin ihmisille. (Behera 2006)

Yksi merkittävä heikkous tässä poliittisessa suhteessa oli se, että molempien puolien käsitys Kashmirin autonomisesta asemasta erosivat merkittävästi toisistaan (Behera 2006). Intia näki Jammu ja Kashmirin kansakuntansa osana ja kashmirilaiset väestönsä alaryhmänä (ibid.). Vaikka Nehru oli valmis antamaan Kashmirille erityisautonomian, se ei kuitenkaan olisi Intian valtion kustannuksella (ibid.). Siksi joka kerta, kun kashmirilaisten poliittiset pyrkimykset olivat Intian intressien kanssa ristiriidassa, jälkimmäisen tahto aina voitti (ibid.). Esimerkiksi, kun Sheikh Abdullah vastusti osavaltion joukkojen yhdistämistä Intian armeijan kanssa, keskushallinto tyrmäsi hänen valituksensa (Hassnain 1988: 31).

Artiklan 370 neuvotteluissa vuosina 1951-52 JKNC-puolue sinnikkäästi väitti, että Jammu and Kashmir Constituent Assembly -neuvosto oli Intian perustuslaista riippumaton suvereeni elin, ja taas

kerran keskushallinto oli eri mieltä. Keskushallinto näki artiklan 370 itse asiassa väliaikaisena sopimuksena vaan. Nehrun peruttua kansanäänestysaikeensa oli hänen tavoitteenaan liittovaltiotason integraatio. Kashmirin johto taas tavoitteli tasavertaista asemaa keskushallinnon kanssa. IoS-sopimuksen pohjalta Abdullah visioi ”suvereniteetin jakamisesta siten, että osavaltiolle jäisi täydellinen sisäinen suvereniteetti.” Hän näin ollen näki keskushallinnon lähempään liittovaltiotason integraatioon painostamisen Kashmirin poliittiseen autonomiaan kajoamisena. (Behera 2006)

Sumit Ganguly (2003: 14) mukaan Kashmirin konfliktin ratkaisemisen esteenä on kaksi keskeistä estettä: Intian ja Jammun ja Kashmirin alueen asukkaiden välinen konflikti (Kashmirissa tapahtuva konflikti) sekä Intian ja Pakistanin valtioiden välinen kiista (konflikti Kashmirista). Vaikka on jo pitkään tiedetty, ettei rauhaa alueella pystytä saavuttamaan ennen kuin edellä mainitut kaksi konfliktin muotoa ole ratkaistu, tilanne parantuisi kuitenkin merkittävästi jo siitä, jos Intia pystyisi tekemään kompromissin (*modus vivendi*) Kashmirin edustajien kanssa. (ibid.)

Huomionarvoista on painottaa, ettei Intian hallinnosta löydy pääasiallisesti Kashmiriin keskittyvää päätäntäelintä (Ganguly 2003: 15). On olemassa useita eri instituutioita, mukaan lukien tiedusteluvirastoja, jotka ovat hyvinkin paneutuneita Kashmirin tilanteen suhteen. Monet valtion virkamiehet kieltävät omissa lausunnoissaan selkeän Kashmir-politiikan olemassaolon. Ganguly kuitenkin väittää, että huolimatta Kashmiria ympäröivää ”politiikan hajaantuneisuutta” ja tarkan suunnitelman puuttumista asian suhteen, mahdollisuus selkeille uusille poliittisille linjauksille on kuitenkin olemassa. (ibid.) Vuoden 2001 pääministeri Vajpayeen tammikuussa pitämästä puheesta voidaan ilmentävän tätä edellä mainittua Intian politiikan muuttumista. Näitä teemoja oli ensinnäkin siirtymisen väkivaltaisten voimien eristämiseen, toiseksi valmius ehdottomiin neuvotteluihin Kashmirin asukkaiden kanssa mukaan lukien separatistien kanssa, sekä kolmanneksi sitoutuminen vapaiden ja reilujen vaalien pitämiseen osavaltiotason lainsäädäntöelimen valitsemiseksi.

”In our search for a lasting solution to the Kashmir problem, both in its external and internal dimensions, we shall not traverse solely on the beaten track of the past. Rather, we shall be bold and innovative designers of a future architecture of peace and prosperity for the entire South Asian region. In this search, the sole light that will guide us is our commitment to peace, justice and the vital interests of the nation.” (Vajpayee 2001)”

Kashmirin alueella on ollut myös hyvin vahva ideologinen merkitys Intian valtiolle. Kashmirin alue on tukenut vahvasti Intian halua näyttäytyä elinvoimaisena, sekulaarina ja pluralistisena valtiona, mitä on juuri auttanut se että muslimienemmistöinen osavaltio liittyy vapaaehtoisesti osaksi Intiaa. Näin ollen taistelu kashmirilaisten luottamuksesta ei johdu pelkästään halusta löytää uudelleen Intian valtion perusperiaatteet, vaan se on myös keskeinen osa sodassa, erityisesti islamistista, asioiden liiallista monimutkistamista ja fundamentalismia vastaan. Toisin sanoen, yhä enemmän aletaan taajuamaan Intian perinteisen poliittisen taitamattomuuden ja byrokraattisen hidasliikkeisyyden olevan sopimaton Kashmirin hallintoa suunniteltaessa. (Ganguly 2003: 16-17)

3.3. Intian parlamenttivaalit 2019 ja BJP:n vaaliohjelma

Intian vuoden 2019 parlamenttivaaleissa Modi yhdessä BJP-puoleensa kanssa pystyi yhden toisen tärkeän tekijän avulla voittamaan vaalit ja samalla kompensoimaan edellisen vaalikautensa puutteet taloudellisessa hallinnossa sekä erittäin paljon mielipiteitä jakavassa retoriikassaan. Modi alkoi vakiinnuttamaan asemaansa heti viime hallituskaudesta alkaen toukokuussa vuonna 2014 sekä johtavana diplomaattina (*diplomat-in-chief*) että johtavana puolustajana (*defender-in-chief*) edustautumalla korkeassa profiilissa maailmanpolitiikassa ja symboloimalla Intian uutta nousua suurvaltana. Jouduttuaan kohtaamaan kaksi kuukautta ennen vaaleja Kashmirissa tapahtunut terrori-isku Modi hyödynsi vakiinnuttamaansa asemaa sekä Intian väestön Pakistan- ja muslimivastaista asennetta esittäytyessään äänestäjäkunnalleen parhaimpana henkilönä pitämään intialaiset turvassa vihollisiltaan, niin kotona kuin ulkomaillakin, sekä varmistamaan heidän pystyvän jatkossakin pitämään pääns pystyssä. Vuonna 2019 ”vartija-Modi” (*Modi-the-chowkidar*) korvasi viime vaalikauden ”kehittäjä-Modin” (*Modi-the-vikas-purush*) johtamaan BJP historialliseen voittoonsa. (Hall 2019)

Raha oli suuressa roolissa, sillä BJP:n vaalirahoitus oli paljon suurempi sen kilpailijoihin verrattuna (Hall 2019) Tämän ansiosta puolueella oli mahdollisuus ylläpitää kampanjaa, joka koostui joukkokokouksista, radio-, televisio- ja somemainonnasta sekä aineiston keräämisestä ja analysoimisesta (Sahoo & Tiwari 2019). Huomionarvoista oli myös osittainen paluu hindunationalistien historiassa käyttämään mielipiteitä jakavaan ja suoranaisesti muslimivastaiseen retoriikkaan. Tämänlainen retoriikka on aiemmin pysynyt ”inklusiivisen kehityksen” narratiivin varjossa, mikä oli vahvasti edustettuna puolueen retoriikassa vuoden 2014 parlamenttivaaleissa. Uudenlaista retoriikkaa on edustanut muun muassa Modin väitteet siitä, että Kongressipuoluee Rahul Gandhin asettuminen ehdolla Keralan Wayanadin ja Uttar Pradeshin Amethin vaalipiireissä perustui puhtaasti näiden alueiden

muslimivoittoisuuteen. Intian nykyinen sisäministeri oli myös viime vaalien aikana uhannut heittää maahanmuuttajat, joita hän nimitti ”termiiteiksi”, Bengalilahteen (Ghoshal 2019).

Vuoden 2019 parlamenttivaaleja edelsi siis edellisen vaalikauden pettymykset liittyen Modin vuoden 2014 parlamenttivaaleissa esittämiin suuriin lupauksiin Intian taloudellisesta ja hallinnollisesta uudistamisesta, missä varsinkin taloudelliset uudistukset olivat jääneet vajaavaisiksi, mikä näkyi myös useissa gallup-kyselyissä. Modin sekä BJP-puolueen suurin poliittinen kilpailija, Kongressipuolue, olikin pyrkinyt näissä uusissa vaaleissa mustamaalaamaan Modin hallituksen epäonnistumisia ja kyvyttömyyttä. Saman vuoden helmikuun 14. päivänä Intian poliisin CRPF:n (Central Reserve Police Force) linja-auto joutui itsemurhaiskun kohteeksi, kun 22-vuotias kashmirilainen Adil Ahmad Dat ajoi pommeilla varustetun autonsa linja-autoa päin. Iskussa kuoli 40 poliisia yhdessä iskun tekijän kanssa. (Hall 2019)

Seuraavaksi tutkielmassa siirrytään teoreettisen ja taustoittavan aihepiirin käsittelystä empiirisempää osioon keskittymällä tutkielman aineiston käsittelyyn ja siitä tehtävään aineistopohjaiseen sisällönanalyysiin. Empiirisemällä lähestymistavalla tarkoituksena on tuoda konkreettisimpia näkökulmia tutkielman aiheeseen liittyen sisällönanalyysin ja sen antamien tulosten avulla. Nämä kaksi puolta, teoria ja empiria, nivoutuvat sitten johtopäätelmissä ja loppuosiossa yhteen antamaan mahdollisimman kokonaisvaltaisen kuvan tutkielman tarkastelunkohteesta ja sitä ympäröivästä teemasta.

4. Sisällönanalyysi

Tässä tutkielmassa tullaan käyttämään aineiston tarkastelussa laadullisiin tutkimusmenetelmiin kuuluvaa sisällönanalyysia, sillä se soveltuu hyvin juurikin tekstiaineistojen, tämän tutkielman kohdalla poliittisen johdon virallisten lausuntojen, analysointiin. Moniin lähteisiin vedoten Kyngäs ja Vanhanen (1999) luovat kuvaa sisällönanalyysista menettelytapana, jolla voidaan analysoida dokumentteja systemaattisesti ja objektiivisesti. Dokumentti on tässä yhteydessä ymmärrettävä hyvin väljässä merkityksessä; miltei mikä tahansa kirjalliseen muotoon saatettu materiaali voi olla dokumentti. Sisällönanalyysi sopii hyvin täysin strukturoimattomankin aineiston analyysiin. Tällä analyysimenetelmällä pyritään saamaan tutkittavasta ilmiöstä kuvaus tiivistetyssä ja yleisessä muodossa. Sisällönanalyysilla saadaan kerätty aineisto kuitenkin vain järjestetyksi johtopäätösten tekoa varten (Grönfors 1982: 161). Monia sisällönanalyysilla toteutettuja tutkimuksia myös kritisoidaan juuri tästä keskeneräisyydestä. Tutkija on saattanut kuvata analyysia hyvinkin tarkasti, mutta hän ei ole kyennyt tekemään tutkimuksessaan mielekkäitä johtopäätöksiä vaan esittelee järjestetyn aineiston ikään kuin tuloksina. (Tuomi & Sarajärvi 2009: 103)

Sisällönanalyysi on tekstianalyysia, kuten esimerkiksi myös historiallinen analyysi ja diskurssianalyysi. Näiden analyysimuotojen tutkimusaineisto saattaa muodostua samasta materiaalista. Niiden tutkimusongelma saattaa artikuloituna olla myös samanlainen, esimerkiksi ”Millainen on laadullisen tutkimuksen historia?”, mutta tutkimuksen kohde muodostuu erilaiseksi. Kun historiallisen analyysin tarkoituksena on luoda menneisyydestä kokonaiskuva ja kuvata historian tapahtumia niin kuin ne todellisuudessa tapahtuivat, sisällönanalyysi ja diskurssianalyysi tarkastelevat inhimillisiä merkityksiä, joita laadullisen tutkimuksen historiasta löytyy. Nämä puolestaan eroavat toisistaan siten, että sisällönanalyysissa etsitään tekstin merkityksiä, kun taas diskurssianalyysissa analysoidaan, miten näitä merkityksiä tekstissä tuotetaan. Jako on siinä mielessä olennainen, että näistä kahdesta näkökulmasta tehdyt analyysit eivät juuri tuota yhteismitallista tietoa, eli ne eivät ole siten helposti sovitettavissa yhteen. Sen sijaan molempien sisällä tutkimuksellisia ideoita voidaan lainaila ja soveltaa joustavasti. (Tuomi & Sarajärvi 2009: 104)

Jos tekstianalyysien eroa syventää tarkastelemalla eroa tekstianalyysityylien maailmasuhteessa, raja kulkee sisällönanalyysilla toteutettujen tutkimusten sisällä - kenties voitaisiin sanoa rajan olevan sisällönanalyysin sisällä. Historiallisessa analyysissa ja osassa sisällönanalyysilla toteutettuja tutkimuksia kyse on maailmasuhteesta, jossa ihminen tarkastelee todellisuutta ikään kuin ulkopuolelta.

Totuus on sen tuottamista, miltä kokonaisnäkömää ja tutkittavat oliot suhteessa siihen näyttävät. Osa sisällönanalyysillä toteutetuista tutkimuksista ja diskurssianalyysi perustuvat maailmasuhteeseen, jossa oleellista on näkymättömän ymmärtäminen. Ihminen haluaa puhua maailman sisältä käsin ja samalla olla maailmassa mukana. Ajatuksena on, ettei ole olemassa mitään sellaista pistettä tai paikkaa, josta ihminen voisi nähdä enemmän kuin hän kokemuksensa avulla ymmärtää. Oleellista tässä on huomata, että kyse on todellisuuden tajuamisesta inhimillisenä ajattelutapana, ei totuuden kysymyksestä sinänsä. Yhdysvaltalaisessa laadullisen tutkimuksen perinteessä on vahvasti esillä ensin mainittu maailmasuhde, kun taas tulkinnallisessa ja postmodernissa tutkimuksessa ohjaa vahvasti jälkimmäinen maailmasuhde. (Tuomi & Sarajärvi 2009: 104)

Tuomi ja Sarajärvi tarkastelevat kirjassaan (2009: 107) sisällönanalyysia juurikin yhdysvaltalaisen laadullisen tutkimuksen perinteen näkökulmasta. Sisällönanalyysi mahdollistaa tiettyjä käsitteellisiä liikkumavapauksia, mutta edellyttää myös tiettyjen rajoitteiden hyväksymistä (ibid.). Ensinnäkin sisällönanalyysista voidaan käsitteenä puhua tarkoittaen niin sisällönanalyysia kuin sisällön erittelyä (ibid.). Analyysissa tuotettu aineisto voidaan kvantifioida, eli analyysia jatketaan siten, että sanallisesti kuvatusa aineistosta tuotetaan määrällisiä tuloksia (Catanzaro 1988; Burns & Grove 1997; Sarajärvi 2002). Mainittujen käsitteiden erottamista ei nähdä kovin tarpeellisenakaan (Tuomi & Sarajärvi 2009: 107).

Toiseksi laadullisen aineiston analyysissa puhutaan joko induktiivisesta tai deduktiivisesta sisällönanalyysista (Miles & Huberman 1994; Polit & Hungler 1997). Kirjallisuudessa ei kiinnitetä huomiota aineistolähtöisen ja teoriaohjaavan analyysin erotteluun vaan ero perustellaan vain näiden kahden päättelyn logiikan avulla (Tuomi & Sarajärvi 2009: 108). Kolmanneksi metodologinen merkitys ja ohjaussuhde tutkimuksen toteuttamisessa voidaan ymmärtää kapeasti (ibid.). Yhdysvaltalaisessa laadullisen tutkimuksen perinteessä on ikään kuin jo ennen tutkimusta tehty päätös epistemologian ensisijaisuudesta, johon liittyy käytettyjen metodien korostaminen tutkimuksen luotettavuuden kriteerinä (ibid.). Tämä toimii siis myös eräänlaisena rajoitteena yhdysvaltalaisen perinteen mukaisen tutkimuksen tekemisessä (ibid.).

4.1. Aineistolähtöinen sisällönanalyysi

Miles ja Huberman (1994) kuvaavat aineistolähtöisen laadullisen eli induktiivisen aineiston analyysia karkeasti kolmevaiheiseksi prosessiksi: 1) aineiston redusointi eli pelkistäminen, 2) aineiston klusterointi eli ryhmittely ja 3) abstrahointi eli teoreettisten käsitteiden luominen.

Aineiston pelkistämässä eli redusoinnissa analysoitava informaatio eli data voi olla aukikirjoitettu haastatteluaineisto, muu asiakirja tai dokumentti, joka pelkistetään siten, että aineistosta karsitaan tutkimukselle epäoleellinen pois. Pelkistäminen voi olla joko informaation tiivistämistä tai pilkkomista osiin. Tällöin aineiston pelkistämistä ohjaa tutkimustehtävä, jonka mukaan aineistoa pelkistetään liiteroimalla tai koodaamalla tutkimustehtävälle olennaiset ilmaukset. Alkuperäisestä informaatiosta nostetut ilmaukset kirjataan aineistosta nostetuilla ilmauksilla, joista voidaan käyttää käsitettä ”aineiston pelkistäminen” (Hämäläinen 1987; Dey 1993; Cavanagh 1997). Pelkistäminen voi tapahtua siten, että aukikirjoitetusta aineistosta etsitään tutkimustehtävän kysymyksillä niitä kuvaavia ilmaisuja, jotka voidaan esimerkiksi alleviivata erivärisillä kynillä. Alleviivatut ilmaisut voidaan merkitä aukikirjoitetun aineiston sivun reunaan ja sen jälkeen listata peräkkäin eri konseptille. (Tuomi & Sarajärvi 2009: 109)

Ennen analyysin aloittamista sisällönanalyysissä tulee määrittää analyysiyksikkö, joita voi olla aineistosta riippuen yksittäinen sana, lause, lauseen osa tai ajatuskokonaisuus, joka sisältää useita lauseita (Tuomi & Sarajärvi 2009: 110; Polit & Hungler 1997; Burns & Grove 1997). Analyysiyksikön määrittämistä ohjaavat tutkimustehtävä ja aineiston laatu (Cavanagh 1997; Polit & Hungler 1997). Tälle tutkielmalle otollisin analyysiyksikkö olisi ajatuskokonaisuus käsiteltävän aineiston poliittisen luonteen vuoksi, jolloin tutkimuksen kohteet eivät ole kiteytyneet välttämättä tiettyihin sanoihin tai edes lauseisiin.

Aineiston klusteroinnissa eli ryhmittelyssä aineistosta koodatut alkuperäisilmaukset käydään läpi tarkasti, ja aineistosta etsitään samankaltaisuuksia ja/tai eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. Samaa asiaa tarkoittavat käsitteet ryhmitellään ja yhdistetään luokaksi sekä nimetään luokan sisältöä kuvaavalla käsitteellä. Luokitteluyksikkönä voi olla esimerkiksi tutkittavan ilmiön ominaisuus, piirre tai käsitys. Luokittelussa aineisto tiivistyy, koska yksittäiset tekijät sisällytetään yleisempiin käsitteisiin. Klusteroinnissa luodaan pohja kohteena olevan tutkimuksen perusrakenteelle sekä alustavia kuvauksia tutkittavasta ilmiöstä. (Hämäläinen 1987; Dey 1993; Cavanagh 1997)

Aineiston klusterointia seuraa aineiston abstrahointi, jossa erotetaan tutkimuksen kannalta olennainen tieto ja valikoidun tiedon perusteella muodostetaan teoreettisia käsitteitä. Klusteroinnin katsotaan olevan osa abstrahointiprosessia. Abstrahoinnissa eli käsitteellistämässä edetään alkuperäisinformaation käyttämistä kielellisistä ilmauksista teoreettisiin käsitteisiin ja johtopäätöksiin. Abstra-

hointia jatketaan yhdistelemällä luokituksia, niin kauan kuin se aineiston sisällön näkökulmasta on mahdollista. (Hämäläinen 1987; Dey 1993; Cavanagh 1997)

Aineistolähtöisessä sisällönanalyysissä yhdistellään käsitteitä ja näin saadaan vastaus tutkimustehävään. Sisällönanalyysi perustuu tulkintaan ja päättelyyn, jossa edetään empiirisestä aineistosta kohti käsitteellisempää näkemystä tutkittavasta ilmiöstä. Hämäläinen (1987) kuvaa abstrahointia prosessiksi, jossa tutkija muodostaa yleiskäsitteiden avulla kuvauksen tutkimuskohteesta. Tällöin teoriaa ja johtopäätöksiä verrataan koko ajan alkuperäisaineistoon uutta teoriaa muodostettaessa. Abstrahoinnissa aineisto liitetään teoreettisiin käsitteisiin ja tuloksissa esitetään empiirisestä aineistosta muodostettu malli, käsitejärjestelmä, käsitteet tai aineistoa kuvaavat teemat. Tuloksissa kuvataan myös luokittelujen pohjalta muodostetut käsitteet tai kategoriat ja niiden sisällöt. Johtopäätösten tekemisessä tutkija pyrkii ymmärtämään, mitä asiat tutkittaville merkitsevät. Tutkija pyrkii siis ymmärtämään tutkittavia heidän omasta näkökulmastaan analyysin kaikissa vaiheissa. (Tuomi & Sarajarvi 2009: 113)

5. Dokumenttianalyysi

Tässä kappaleessa tulen analysoimaan Intian sisäministerin, ulkoministerin ja pääministerin antamia lausuntoja artikkelin 370 kumoamispäätöstä koskien ja tarkastelemaan aineistopohjaisen sisällönanalyysin keinoin perusteita tälle radikaalille päätökselle. Aloitan analyysini aineiston redusoinnilla, missä seulon aineistosta analyysilleni keskeisen osuudet eli tässä tapauksessa kumoamispäätökseen liittyvät ajatuskokonaisuudet. Tämän jälkeen vuorossa on näiden lausunnoista seulottujen olennaisien ajatuskokonaisuuksien ryhmittely alakategorioihin eli klusterointi. Alakategorioiden muodostamisella helpotetaan aineistosta saatavan kokonaiskuvan hahmottamista. Tarvittaessa turvaudun myös vielä yläkategorioiden käyttämiseen, jos riittävää selkeyttä ei ole saavutettu alakategorioiden käytöllä. Analyysin viimeisessä vaiheessa aineistosta ryhmitellyt kategoriat abstrahoidaan eli niille luodaan teoreettiset käsitteet. Tässä tullaan hyödyntämään tutkielmani teoreettista viitekehystä nationalismia, tarkemmin ottaen hindunationalismia.

Tässä vielä aineistopohjaiseen sisällönanalyysiin tarkastelunkohteeksi joutuvat dokumentit, jotka ovat siis kaikki Intian valtiohallinnon antamia lausuntoja Intian Kashmirin itsehallinto-aseman kumoamispäätökseen liittyen:

1. **Modi's address to the nation, Aug 08, 2019** (<https://www.pib.gov.in/PressReleaseDetail.aspx?PRID=1581598>)
2. **Dilution of Article 370 will strengthen unity and integrity of the country: Vice President Naidu 14.8.2019** (<https://pib.gov.in/Pressreleaseshare.aspx?PRID=1581961>)
3. **Abrogation of Article 370 is a national issue and not a political one: Vice President Naidu 27.8.2019** (<https://vicepresidentofindia.nic.in/pressrelease/abrogation-article-370-national-issue-and-not-political-one-vice-president-calls-upon>)
4. **Abrogation of Article 370 welcomed by people: Vice President Naidu 10.8.2019** (<https://vicepresidentofindia.nic.in/pressrelease/abrogation-article-370-welcomed-people-vice-president>)
5. **Changing the status of Jammu and Kashmir will benefit all of India, Subrahmanyam Jaishankar 24.9.2019** (<https://www.ft.com/content/4f0e297a-d3bd-11e9-8d46-8def889b4137>)
6. **Government brings Resolution to Repeal Article 370 of the Constitution, Amit Shah 5.8.2019** (<https://pib.gov.in/PressReleasePage.aspx?PRID=1581308>)

Omiksi perustelukategorioiksi (taulukko 1) nousivat lainsäädäntöä koskevat, sosiaalista tasa-arvoa koskevat, taloudellista kehitystä koskevat, ideologisia syitä koskevat, turvallisuutta koskevat, liittovaltioterritorioiksi muuttumista koskevat, sopimusoikeudellisia syitä koskevat, ihmisoikeuksia koskevat sekä paikallisyhteisön parantamista koskevat perustelut. Tähän alkuun avaan, mitä oikein tarkoitan näillä eri kategorioilla. Lainsäädäntöä koskevilla perusteluilla viittaa niihin perusteluihin, joilla on pyritty esittämään, että entisen Kashmirin aluetta koskevan lainsäädännön vuoksi alueelle on syntynyt erinäisiä ongelmia ja eriarvoisuutta.

Sosiaalista tasa-arvoa koskevilla perusteluilla viitataan taas niihin, joilla ollaan nostettu esille, miten artiklan voimassaolo on vaikuttanut Kashmirin alueen yhteiskunnan eri sosiaalisiin ja etnisiin ryhmittymiin. Päätöstä tämän kategorian perusteella on vahvasti pyritty oikeuttamaan näiden eri ryhmittymien epätasa-arvoisella ja epäoikeudenmukaisella kohtelulla.

Sen sijaan taloudellista kehitystä koskevilla perusteluilla tarkoitan niitä, joiden mukaan artiklan voimassaolo on johtanut Kashmirin alueen taloudellisen jälkeenjääneisyyteen muuhun Intiaan verrattuna sekä normaalin taloudellisen toiminnan estymiseen alueella. Tätä lähellä oleva perustelukategoria, paikallisyhteisön parantamista koskevat perustelut, joilla haluan viitata niihin kaikkiin perusteluihin joissa ollaan vedottu kumoamispäätöksen oikeudellisuuteen ja tarkoituksenmukaisuuteen sen tuomien Kashmirin paikallisyhteisön parannuksien avulla. Näihin ei siis lueta taloudellista kehitystä koskevia perusteluita, sillä ne on jo eritelty erikseen.

Ideologisia syitä koskevilla perusteluilla tarkoitan tässä analyysissä erilaisiin aatteisiin ja poliittisiin arvoihin vetoavia perusteluita, kuten esimerkiksi hindunationalistisiin vetoavia tai demokratiaan vetoavia perusteluita. Tietenkin kaikkiaan tässä analyysissä nousevia perusteluita voidaan katsoa jotenkin linkittyvän hindunationalismiin, sillä kumoamispäätöksen on tehnyt kuitenkin hindunationalistinen hallitus. Olen kuitenkin sisällyttänyt tähän kategoriaan vain ne perustelut, jotka ovat suoraan viitanneet tiettyyn aatteeseen tai poliittiseen arvoon.

Turvallisuutta koskevilla perusteluilla tarkoitan kaikkia niitä analyysissä esiin nousevia perusteluita, joissa keskeisessä osassa on Intian turvallisuuspolitiikka ja tietenkin itse Kashmirin alueen turvalli-

suus. Tässä kategoriassa käsitelläänmyös jossain määrin Intian ja Pakistanin välisiä suhteita, sillä onhan Pakistanin läsnäolo Kashmirin alueella merkittävä turvallisuusuhka niin koko Intialle kuin myös kashmirilaisille. Taloudelliseen turvallisuuteen viittavia perusteluita en ole tähän kategoriaan kuitenkaan sisällyttänyt, vaan koin sen sopivan paremmin osaksi edellä jo mainittua taloudellista kehitystä koskevaa perustelukategoriaa.

Liittovaltioterritorioksi muuttumista koskevilla perusteluilla tarkoitan niitä kaikkia perusteluita, joilla pyritään vetoamaan Jammu ja Kashmirin muuttamisen uudeksi Intian liittovaltioterritorioksi oikeudellisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta. Tässä kohtaa siis perustellaan, miksi on tarpeellista poistaa Jammu ja Kashmirin pitkään nauttimat erityisvapaudet ja asettaa se suoraan keskushallinnon vallan alaisuuteen. Aiheellisesti lähellä on myös seuraava perustelukategoria, sopimusoikeudellisia syitä koskevat perustelut, joilla viitataan niihin kaikkiin joissa ollaan vedottu artiklan 370 sopimussellisiin sisältöihin ja näistä pyritty hakemaan oikeutusta artiklan kumoamiselle. Tähän kohtaan on laitettava lisähuomio, että en ole oikeustieteen asiantuntija, joten termi sopimusoikeudellinen ei välttämättä ole sopivin tähän kohtaan, mutta palvelee hyvin kyllä tarkoitusta tässä analyysissä.

Viimeiseksi perustelukategoriaksi olen halunnut vielä ottaa osaksi tutkielmani dokumenttianalyysejä hindunationalistiset perustelut, tai tarkemmin ottaen hindunationalistisen agendan toteuttamista koskevat perustelut. Tarkoituksena on siis tuoda vielä tarkemmin esille miten tutkielman teoreettisessa osiossa pitkään käsitelty hindunationalismi konkreettisesti nyt oikein näkyy ja toteutuu perusteluissa. Vaikkakin tietenkin elementtejä tästä kategoriasta voidaan nähdä suuressa osassa käsiteltyyn tulevista perusteluista, oli mielestäni silti aiheellista käsitellä tätä erillisenä perustelukategorianna. Tämä perustelukategoria nivoo myös voimakkaasti yhteen lausunnoista osin taka-alalle jäävät poliittiset elementit, jotka ovat kuitenkin tässä tutkielmassa melko keskeisiä.

Viimeiseksi perustelukategoriaksi olen valinnut ihmisoikeuksia koskevat perustelut, joilla tarkoitan niitä kaikkia, joissa ihmisoikeuksiin koskeviin eriarvoisuuksiin ja epäoikeudenmukaisuuksiin vedoten ollaan pyritty oikeuttamaan tehtyä kumoamispäätöstä. Tämän perustelukategorian voidaan nähdä olevan läheisessä tekemisissä edellä mainitun sosiaalista tasa-arvoa koskevien perusteluiden kanssa, mutta koin tässä kohtaa tarpeelliseksi käsitellä näitä kahta kategoriaa erikseen.

Perustelukategorioita käsiteltäessä on tietenkin huomioitava, että kyseiset kategoriat olen itse keinoitekoisesti luonut tätä tutkielmaa varten, joten osa perusteluista voivat hyvinkin sopia useampaan kategoriaan. Lisäksi perusteluista voidaan nähdä sisältävän elementtejä useammasta perustelukate-

goriasta, sillä kyse on yhteiskunnallisista asioista, jotka kaikki aina jotenkin vaikuttavat toisiinsa. Kategorioita on myös suhteessa aineistoon suuruuteen aika paljon, mutta katsoin tämän olevan myös järkevää juurikin suhteellisen vähäiseksi jäävän aineiston määrän vuoksi, sillä se mahdollistaa mahdollisimman tarkan tarkastelun käsiteltäviin dokumentteihin. Tämä siis pyrkii osaltaan kompensoimaan tutkimusaiheeseen osuvan aineiston niukkuutta.

Tämän kaavan mukaan tulen analysoimaan jokaista ministerin antamaa lausuntoa erikseen aina ryhmittelyyn asti, minkä jälkeen abstrahointiosuudessa pystytään sitten sopivasti yhdistämään kaikki aineistot samaan tarkasteluun. Lausunnoista ilmentyvien perusteiden analysoinnissa tulen myös kiinnittämään huomiota perusteiden toistuvuuteen eri lausuntojen välillä, mikä voi olla merkki näiden perusteiden suuremmasta merkittävydestä Intian hallinnon kannalta.

Päätin keskittyä juurikin näiden valtiiovallan toimijoiden, pää-, sisä- ja ulkoministerin sekä varapresidentin, antamiin lausuntoihin, sillä artiklan 370 kumoamispäätös on pitkälti ollut sisäministeri Shah'n organisoima. Sisäministeri on myös toiminut erittäin tiiviissä yhteistyössä pääministeri Modin kanssa toteuttaen hindunationalistista agenda. Ulkoministerin Jaishankarin lausunnon otin myös tarkasteluun mukaan, jotta saataisiin mukaan myös Intian hallinnon ulkomaille antama kuva päätökseen liittyen. Varapresidentin antamat lausunnot taas on tärkeää tarkastella niiden tullessa hallituksen ulkopuolelta ja näin ollen eri asioita ollaan voitu korostaa hallituksen antamiin lausuntoihin nähden. Empiirisen analyysin tarkoituksena on selventää Intian nykyisen valtiorahallinnon antamia lausuntoja kumoamispäätöstä koskien ja tämän kautta paremmin ymmärtää viimeaikaista toimintaa Intian Kashmirin alueella.

5.1. Lausuntojen alustukset

Aloitan lausuntojen tarkastelun käsittelemällä aineistoa suoraan perustelukategorioiden kautta sen suuremman mielekkyyden vuoksi verrattuna lausuntokohtaiseen käsittelyyn. Ensimmäisenä käsittelem, miten eri valtion toimijat ovat lausunnoissaan alustaneet aiheitaan. Vaikka teemat toistuvat lausuntojen välillä osittain, on kiinnostavaa tarkastella, miten eri asioita painotetaan ja mitkä asiat nämä valtiolliset toimijat näkevät tärkeimpinä. Samalla alustuksien tarkastelu toimii hyvänä pohjatuksena syvempää analyysiä varten.

Sisäministeri Amit Shah'n 5. elokuuta vuonna 2019 antamassa lausunnossa Intian parlamentin ylähuoneelle, Rajya Sabhalle, on eritelty monia keskeisiä perusteita artiklan 370 kumoamispäätökselle. Shah alustaa lausuntoaan näin: *"article 370 has prevented J&K to merge with India rather than being a basis of its merger"*, missä hän toteaa artiklan olleena esteenä alueen todelliseen yhdistymiseen Intian kanssa. Shah jatkaa vielä: *"J&K would become a true part of India in letter and spirit once article 370 is removed."* Huomionarvoista tässä on sisäministerin tekemä sanavalinta, jossa hän puhuu artiklan kumoamisen sijaan poistamisesta. Tätä voidaan pitää osoituksena siitä, kuinka vahvasti artikla 370 ja sen sisältö on ollut osana BJP-puolueen hindunationalistista agenda Intiassa. Ja osaltaan voidaan myös nähdä, ettei tämä kumoaminen ole hindunationalistien lopullinen päämäärä, vaan lisätoimenpiteitä tullaan todennäköisesti vielä ottamaan aiheeseen liittyen.

Pääministeri Modi aloittaa lausuntonsa: *"Article 370 — has given nothing but secessionism, terrorism and widespread corruption on a large scale to Jammu-Kashmir."* Kollegoidensa tapaan pääministeri tiivistää alkuun pääsyyt artiklan 370 kumoamiselle ottamalla esille myös muilta mainitsematta jäänyt nepotismi, joka tietenkin on läheisessä tekemisissä jo mainitun korruption kanssa. Pääministerillä nousee tärkeäksi teemaksi turvallisuus ja vakaus yhteiskunnassa sen eri muodoissa. Terrorismi, ja samalla ehkä separatismikin, edustavat niitä perinteisiä turvallisuutta uhkaavia ongelmia, mutta on myös tärkeä huomata miten korruptio on erittäin vakava ongelma yhteiskunnan taloudellisen turvallisuuden kannalta. Centre for Media Studies -keskuksen (CMS) vuoden 2017 julkaistun Intian korruptiotutkimuksen mukaan silloinen Jammu ja Kashmirin osavaltio ylitti liittovaltion keskiarvon, kun tarkastelussa oli osuus kotitalouksista, jotka ovat kokeneet korruptiota. Kyseinen prosenttiosuus oli Jammu ja Kashmirin osalta oli 44%, mikä oli viidenneksi korkein kaikista Intian 33 osavaltioista (CMS 2017). Tietenkin korruptiolta löytyy myös puhdas taloudellinen aspekti, joten tietyllä tapaa Modi haluaa myös painottaa tässä taloudelliseen kehitykseen liittyviä ongelmia Jammu ja Kashmirin alueella.

"The Indian parliament passed legislation last month changing the status of the state of Jammu and Kashmir, modifying provisions that have been an obstacle to economic development and promoted a sense of separatism."

Ulkoministeri Jaishankar pyrkii tässä antamaan tärkeimmät perustelut uutta artiklaa 370 koskevaa päätöstä kohtaan. Hänelle tärkeiksi teemoiksi kumoamispäätöksen kannalta nousevat taloudellinen kehitys Jammu ja Kashmirin alueella, sekä alueella vahvistuva separatismi. On ymmärrettävää,

miksi juuri nämä kaksi asiaa ovat erityisesti ulkoministerin vastualueiden kannalta tärkeitä, sillä ovathan ulkopoliitikassa talous ja turvallisuus tärkeimpiä aihepiirejä. Vaikkakin tässä kohtaa puhutaan hyvin alueellisesti rajatuista ongelmista, voidaan tässä kohtaa nähdä ulkoministerin uskovan, että näillä pienemmilläkin asioilla voi olla heijastavia vaikutuksia Intian toimintaan laajemmassa mittakaavassa.

Tärkeimmäksi perusteluksi artiklan kumoamiselle Naidu antaa Intian turvallisuuden ja eheyden vahvistaminen. Tätä perustelua hän on muotoillut muun muassa näin: ”*The dilution of Article 370 would strengthen the security, safety and integrity of India.*” Tämä perustelu nousee esille useammassakin varapresidentin antamassa lausunnossa, mikä lienee osoitus myös sen tärkeydestä. Naidun alustuksen voidaan nähdä pyörivän edellisiin lausuntoihin verrattuna jotenkin hieman ylemmällä tasolla. Erityisesti tämän huomaa, kun tarkastelee kuinka abstrakti käsite tietyn valtion eheys loppupeleissä on, sillä ei sitä mitenkään tietyillä mittareilla oikein voi tarkasti mitata. Samalla näin kokonaisvaltaisen näkökulman esiintuomisella voidaan nähdä olevan tarkoituksena liittää laajempaa hindunationalistista agenda tähänkin lausuntoon.

5.2. Taloudellista kehitystä koskevat perustelut

Seuraavaksi siirryn käsittelemään lausunnoista nousseita teemoja, jotka koskevat taloudellista kehitystä. Toisin sanoen, miten eri lausunnot ovat perustelleet sitä, miten kumoamispäätös vaikuttaa Jammu ja Kashmirin talouteen. Sisäministeri Shah perustelee kumoamispäätöstä toteamalla:

”I would call on the opposition members to debate and discuss on why the benefits of development were not allowed to reach the common people of J&K till now.”

Shah näin ollen ottaa esille taloudellisen kehityksen tärkeyden alueelle. Hän tähdentää vielä näin: *”Increased investments would lead to increased job creation and further betterment of socio-economic infrastructure in the state.”* Shah tuo siis esille vielä, miten taloudellinen kehitys parantaisi konkreettisesti asioita alueella.

Näistä perusteluista paistaa vahvasti läpi Intian hindunationalistisen hallinnon laajempi ja vahva halu viedä taloudellisesti jälkeenjääneitä alueitaan eteenpäin ja samalla nostaa koko maan taloudel-

lisen kehityksen tasoa. Taloudellinen kehitys on yksi tärkeimmistä rakennuspalikoista, kun halutaan nostaa valtion statusta kansainvälisellä kentällä, mikä kuuluukin merkittäväksi osaksi Intian hallituksen hindunationalistista agendaa. Alueen taloudellinen jälkeenjääneisyys korostuukin tässä sisäministerin lausumassa: *”Talking about economic backwardness in J&K, article 370 impedes people from the outside to do business there.”* Sisäministeri pyrkii myös tuomaan esille käytännön esimerkkejä artiklan 370 taloudellisista haittavaikutuksista Kashmirin alueeseen. Tässä ilmennyt halu alueen kokonaisvaltaiseen uudistamiseen on myös osoitus Modin johtaman hindunationalistisen hallituksen vahvasta ja päättäväisestä halusta pistää loppu alueella pitkään vallinneelle status quoille, jossa monet asiat ovat jääneet vaille ratkaisua. Tilastotietoja tarkasteltaessa huomataan, että Intian hallituksen (*Ministry of Statistics and Programme Implementation*) esittämien tilastojen mukaan vuosina 2012-18 entisen Jammu ja Kashmirin osavaltiokohtainen BKT:n kasvu on ollut toiseksi matalimmassa 10-11%:n kasvuluokassa koko Intiaan verrattuna (kuva 3).

”The earlier provision created a cosy arrangement of local ownerships that served the state’s political elite well. But it denied economic opportunities and social gains for the masses. The resulting separatist sentiments in some quarters were then exploited by neighbouring Pakistan to conduct cross-border terrorism.”

Ulkoministeri Jaishankar nostaa taas taloudellista edistystä Jammu ja Kashmirin alueella koskeviksi perusteluiksi ensin. Tässä ulkoministeri nivoo vielä selkeämmin seuraussuhteet yhteen, miten artiklan 370 mahdollistama korruptio alueella on johtanut separatismiin ja Pakistanin tukeman terrorismin nousuun. Vaikkakin korruptio linkitetään tässä kohtaa vahvasti turvallisuutta koskevien teemojen ja ongelmien kanssa yhteen, ei voida olla näkemättä, miten korruptio myös vaikuttaa keskeisesti jonkin yhteiskunnan taloudelliseen toimivuuteen ja samalla sen kehittymismahdollisuuksiin tulevaisuudessa. Korruptio rokottaa nimittäin merkittävästi yhteiskunnan talouteen sijoittamia resursseja ja samalla laskien talouden tehokkuutta.

Talous voidaan myös näyttää yleisemmällä tasolla tietyn valtion mahtavuuden ja voimakkuuden mittarina, minkä takia tietysti se on myös tässä kohtaa Intian hindunationalistiselle hallinnolle erittäin tärkeä asia, joka pitäisi viedä suurella voimalla eteenpäin, jotta se osaltaan myös nostaisi Intian nykyistä statusta kansainvälisellä kentällä. Hindunationalismin kannalta talouden edistäminen on myös otollista, sillä se ulottaa kerralla niin moneen eri yhteiskunnan haaraan ja lisäksi talouskasvun toteuttaminen on yksi varimmista keinoista pitää äänestäjien kannatuslukuja korkealla.

”Article 370 prevented the application of most national legislation to the province without the consent of local politicians. This artificially raised the costs of doing business there: local ownership rules discouraged outside investment.” Jaishankar painottaa vielä tarkemmin artiklan 370 aiheuttamia vaikutuksia elinkeinoelämälle Kashmirin alueella. Huomionarvoista tässä on huomata, millä tavoin paikallishallinnon autonomia tässä kohtaa nähdään. Hindunationalismin ajaman vahvan Intian myötä myös vahva keskushallinto on tärkeää hindunationalistiselle agendalle, minkä myötä se myös asetetaan vastakkain paikallishallintojen autonomian kanssa.

”Although the central government spent 10 times more on the average resident of the province than in the rest of the country, that investment did not show up on the ground. Infrastructure projects slowed down amid concerns about irregularities in public finance. Recent reports of corruption in banking and recruitment underlined this situation.”

Tässä ulkoministeri tuo vielä vahvemmin esille, miten taloudellinen kehitys alueella on ollut pysähtyneenä ei vain artiklan aiheuttaman vahvan alueellisen korruption vuoksi vaan myös lainsäädännöllisten ongelmien vuoksi. Ulkoministerikin siis tässä ottaa kantaa Jammu ja Kashmirin taloudelliseen jälkeenjääneisyyteen ja haluaa osana valtiohallintoa kitkeä Intian alueellisia takapajuloita pois. Jaishankar tuo myös esille korruption haittavaikutukset ja sen vaikutus tehottomuuteen. Teollisuudesta vastaavan ja sisäisen kaupan ministeriön mukaan vuosien 2000-19 välillä entisen Jammu ja Kashmiriin on virrannut 6 miljoonan dollarin edestä ulkomaaninvestointeja. Lisäksi vuonna 2018 ulkomaan- ja kotimaanmatkailijoiden määrä alueella yli 17 miljoonaa. (IBEF 2019)

” Friends, very soon the process to fill in the vacancies of central and state government will be initiated in Jammu and Kashmir and Ladakh. This would provide adequate employment opportunities to the local youth.”

Modi tuo esille tässä, miten nuorison työllistymismahdollisuuksia tullaan myös parantamaan tulevaisuudessa täyttämällä tyhjillään olevia työtehtäviä ja -paikkoja paikallis- sekä keskushallinnosta. Pääministeri täydentää vielä:

”Besides, public sector units of the central government and big private sector companies would also be encouraged to provide new employment opportunities. Apart from the above, Army and paramilitary forces would organize rallies to recruit local youths.”

Työllistymismahdollisuuksia nuorilla tullaan myös parantamaan valtiohallinnon kannustuksen avulla myös yksityisen sektorin ja puolustusvoimien aloilla. Lisäksi Modi toteaa: *”Jammu and Kashmir also has huge revenue loss. The central government will ensure to minimize its impact.”* Intian valtiohallinto pyrkii myös minimoimaan Jammu ja Kashmirissa pitkään jatkuneet tulonmenetykset. Financial Expertin (Sharma 2019) raportin mukaan alueen kaupunkien työttömyysaste on ollut 70 prosentissa, joka on yli kaksi kertaa enemmän kuin kansallinen keskiarvo 34%. Nuorisotyöttömyys onkin piinannut aluetta rankasti viime vuosina ja lukeutunut entisen Jammu ja Kashmirin merkittävimpiin yhteiskunnallisiin haasteisiin.

Taloudellista kehitystä halutaan siis tukea ei pelkästään parantamalla edellytyksiä yksityisen sektorin kannalta, vaan myös tukemalla työttömyyden vähentymistä työllisyyden kasvattamisella julkisen sektorin puolella. On tärkeää huomata, ettei taloudellinen edistys ei yksin parane vain yksityisessä sektorissa tapahtuvien edistysaskelien kautta, vaan myös valtion puolelta tehdyt julkiseen sektoriin vaikuttavat päätökset myös edistävät koko yhteiskuntaa taloudellisessa mielessä. Hindunationalistisen agendan voi nähdä tässä kohtaa liittyvän erityisesti myös haluun turvata Jammu ja Kashmirin alueen nuorison tulevaisuus takaamalla heille entistä enemmän työpaikkoja kaikilta yhteiskunnan sektoreilta. Näin hindunationalistin pystyvät myös parantamaan Intian tilannetta lähitulevaisuudessa.

5.3. Turvallisuusperustelut

”Home Minister remembered the martyrdom of civilians and soldiers who have lost their lives during 1989-2018. He said that had article 370 would not been there, these people wouldn't have lost their lives.”

Näin sisäministeri Amit Shah kommentoi turvallisuutta koskevia syitä lausunnossaan. Tässä Shah pyrkii tuomaan esille, miten paljon kärsimystä ja väkivaltaa artikla 370 on historian saatossa tuottanut. Tärkeä peruste tässä kohtaa on siis eritoten alueella jatkuneiden väkivaltaisuuksien ja turvattomuuden tunteen pitkäikäisyys, ja siitä luonnollisesti seuranneet suuret määrät kärsimystä sekä uhreja. Kaivattu muutos tähän tukalaan tilanteeseen on siis jo pitkään odotettu ja erittäin tarpeellinen.

The Economist -lehden raportin mukaan Intian Kashmirin alueen kapinat kuuluvat Intian merkittävimpiin sisäpoliittisiin turvallisuusriskeihin yhdessä Luoteis- ja Keski-Intian äärivasemmistolaisuuden kanssa. Raportissa annetun viiden vuoden arvion mukaan alueiden turvallisuusjoukkojen ylläpitävän normaalia järjestystä, mutta kuitenkin Intian Kashmirin alueen tilanne tulee pysymään kireänä eikä erillisiä terroristihyökkäyksiä merkittävässä kaupungeissa voida sulkea pois. (The Economist 2018)

”Refugees who came from Pakistan after partition did not get citizenship till now. — This has been a historical injustice to these people.”

Tässä Shah haluaa taas osoittaa konkreettisesti, miten artiklan historialliset vaikutukset ovat aiheuttaneet tavallisille ihmisille alueella. Pitkään jatkunut heikentynyt turvallisuustilanne on siis myös luonut sosiaalisen tasa-arvon ongelmia alueen asukkaiden kesellä. Tässä kohdassa yhdistyy hyvin turvallisuutta koskeva perustelu sosiaalista tasa-arvoa käsittävään perusteluun.

”because of article 370, democracy never took root in J&K, corruption flourished, widespread poverty took root and no socio-economic infrastructure could come up. It is the root cause of terrorism.”

Näin Shah pyrkii korostamaan, miten laajamittaisesti artikla 370 on vaikuttanut Kashmirin alueen yhteiskuntaan, missä niin demokratian juurtuminen on ollut heikkoa kuin myös sosiaaliekonominen infrastruktuuri on loistanut poissaolollaan. Pääministeri tähdentää vielä, miten tällainen kehityskulku on johtanut terrorismin nousuun alueella. Tässä kohtaa huomataan, miten monitasoisesti Kashmirin alueen yhteiskunnan turvallisuustilanne on ollut epävakaa.

”Talking about terrorism, the youth has been misguided to pursue jihad on Pakistan’s nefarious designs. — It has been a stated policy of Pakistan to support article 370 and keep the youth away from

getting into the mainstream of development and brain wash them into jihad. All the political parties with separatist ideology have vested interests to continue article 370.”

Sisäministeri pyrkii myös siis osoittamaan, miten Pakistan ja separatistiryhmittymät ovat pyrkineet artiklan 370 tuomien vaikutusten myötä hyödyntämään tilannetta omaksi edukseen. Turvallisuustilanteen heikentymiselle ei ole siis ainoastaan alueen sisäiset perusteet, vaan se on ollut myös ulkopuolisen toiminnan seurausta. Nuorison korostaminen tässä lausunnossa tuo myös esille, miten yhteiskunnan haavoittuvaisimpia osia ollaan hyväksikäytetty näiden suurten ongelmien myötä.

”The earlier provision created a cosy arrangement of local ownerships that served the state’s political elite well. But it denied economic opportunities and social gains for the masses. The resulting separatist sentiments in some quarters were then exploited by neighbouring Pakistan to conduct cross-border terrorism.”

Tässä ulkoministeri nivoo vielä selkeämmin seuraussuhteet yhteen, miten artiklan 370 mahdollistama korruptio alueella on johtanut separatismiin ja Pakistanin tukeman terrorismin nousuun. Kashmirin alueen turvallisuustilanteen epävakautumiselle on siis tässä osoitettu olevan vielä selkeämmin hyvinkin alueen taloudelliseen alikehittyneisyyteen ja takapajuisuuteen linkittyvä perustavanlaatuiset syyt. Vaikkakin tässä kohtaa puhutaan monista muista yksittäisistä yhteiskunnallisista ongelmista alueella, niin on tämä kohta hyvä ottaa myös tässä turvallisuutta koskevissa perusteluissa käsittelyyn. Myös pääministeri Modi tuo lausunnossaan samankaltaisia teemoja esille:

”Both these articles were used as a weapon by Pakistan to flare up the emotions of some people. Due to this more than 42,000 people lost their lives in the last three decades.”

Pääministeri tuo esille kuinka vakavia ja karuja seurauksia artiklan implementoinnista on seurannut tämän johdettua kymmenien tuhansien ihmisten kuolemaan kolmen vuosikymmenen aikana. Modi myös korostaa, että Pakistan käyttänyt hyväksi artiklaa lietsoessaan separatismia ja terrorismia alueella. Pääministeri tuo siis esille kollegoidensa tapaan Kashmirin alueen historiallisesti heikentyneen turvallisuustilanteen, mutta antaa rankempaa perustetta paljon tarvittavalle muutokselle esittämällä konkreettisesti tästä tilanteesta seuranneiden väkivaltaisuuksien ja sotien aiheuttamat uhrit.

”Friends, I am fully confident that, under the new system, we would collectively be able to keep the state of Jammu and Kashmir free from terrorism and secessionism.”

Ministerin näkemyksen mukaan tässä kohtaa siis kumoamispäätös olisi omiaan myös parantamaan tilannetta ja pitämään tilannetta hyvänä niin terrorismin kuin separatisminkin osalta. Tässä Modin lausunnosta myös korostuu vahva usko hänen johtamaan uuteen hindunationalistiseen Intiaan, jonka tulevaisuus tulee olemaan valoisa ja entistä parempi myös kashmirilaisten kaltaisten vähemmistöjen osalta. Tällaiseen kiiltokuvaan on tietysti löydettävissä monia säröjä, joihin tässä tutkielmassa ei ole tarkoituksenmukaista syvemmin paneutua.

Edellä tarkastelussa olleiden valtiomiesten turvallisuusperusteluiden perusteella vaikuttaa hindunationalistisen agendan katsovan turvallisuuspolitiikkaa melko realistisesta näkökannasta korostaessaan vahvasti rajanaapureita ja rajat ylittävää terrorismia tärkeinä turvallisuusriskeinä. Tätä näkökantaa vahvistaa entisestään sopimusten mainitsematta jättäminen ja niiden vähemmälle huomiolle jättäminen, sillä kansainvälisiä sopimuksia pidetään tunnetusti liberalistisen näkökannan keskeisinä kulmakivinä.

5.4. Ideologiset ja paikallisyhteisön parantamista koskevat perustelut

”because of article 370, democracy never took root in J&K, corruption flourished, widespread poverty took root and no socio-economic infrastructure could come up. It is the root cause of terrorism.”

Sisäministeri kommentoi tässä kohtaa tarkemmin ideologisia syitä koskevia perusteluita. Shah pyrkii korostamaan, miten laajamittaisesti artikla 370 on vaikuttanut Kashmirin alueen yhteiskuntaan, missä niin demokratian juurtuminen on ollut heikkoa kuin myös sosiaaliekonominen infrastruktuuri on loistanut poissaolollaan. Demokratia on ollut Intian historian aikana keskeinen ideologinen arvo riippumatta siitä, mikä puolue on minäkin aikana ollut vallassa maassa. Intia onkin ottanut tittelinsä maailman suurimpana demokratiana panostaen paljon resurssejaan varmistamaan, että mahdollisimman moni kansalainen pääsisi äänestämään. Näin ollen demokratian puuttumisen nostaminen ideologisia syitä koskeväksi perusteeksi tässä kohtaa voidaan nähdä erittäin vakavana perusteena muutokselle.

”The democracy in our country is so secure, but you will be surprised to know that there have been thousands of brothers and sisters living for decades in Jammu and Kashmir who had the right to cast their vote in Lok Sabha (lower house) polls but they were not allowed to cast a vote in assembly and local body elections.”

Tässä pääministeri osoittaa taas, miten erilaiseen asemaan Jammu ja Kashmirin asukkaat ollaan laitettu. Lisäksi Modi toteaa, että maailman suurimpana demokratiana demokratian toteutuminen valtiossa kaikilla aloilla voidaan pitää hyvin tärkeänä perusteena jonkin asian korjaamiseksi. Tämän kohdan sisältäessä myös vahvasti sosiaalista tasa-arvoa käsitteleviä elementtejä tulen käsittelemään tätä vielä sosiaalista tasa-arvoa koskevien perusteluiden kohdalla.

Paikallisyhteisöä parantavia perusteluita käsiteltäessä huomataan melko nopeasti, että perustelukategoriana sen sisältö on varsin moninainen valtion toimijoiden halutessa korostaa antamisissaan lausunnoissa hyvin monipuolisesti, miten tehty päätös ja sen aiheuttamat muutokset tulevat vaikuttamaan positiivisesti moniin eri yhteiskunnan aloihin Kashmirin alueella. Päätösten vaikutusten ollessa hyvät ja positiiviset osuen moniin eri yhteiskunnan puoliin tekee se siitä samalla varsin oikeutetun ja tarkoituksenmukaisen.

”I want to tell the Kashmiri youth that article 370 holds no benefits for them. It only benefit a few elite people who want to keep the youth poor for ever and corner all benefits themselves. Despite so much funds being provided by the Centre, where are the educational and health facilities?”

Tässä sisäministerin mukaan artiklan takia varsinkin Kashmirin alueen nuoriso on joutunut kärsimään ja pyrkinyt tähdentämään tätä väitettä vielä kysymään, miksi opetus- ja terveydenhuoltoinstituutiot loistavat vielä poissaolollaan alueella jatkuvasta rahoituksesta huolimatta. Tässäkin kohtaa huomataan, miten valtionhallinto on halunnut erityisesti korostaa nuorison asemaa Kashmirin alueella sen ollessa keskeinen osa paremman tulevaisuuden rakentamista alueelle, mikä siis myös sopii hyvin yhteen hindunationalistisen agendan lupauksille uudesta Intiasta.

”Friends, after becoming a Union territory, the development of people of Ladakh is natural responsibility of the Govt. of India. Central Govt., with the cooperation of local representatives, the Development Council of Ladakh and Kargil, will make available the benefit of all developmental sche-

mes at a faster rate. There is possibility of Ladakh becoming one of the greatest Centers of spiritual tourism, adventure tourism and eco-tourism.”

Pääministeri Modi väittää tässä aiheeseen liittyen, että päätöksellä halutaan edistää alueen taloutta tukemalla turismin kasvua Jammu ja Kashmirin alueella. Pääministeri perustelee tätä näkemystä vielä sillä tavoin, että Kashmirin alue toimi aikoinaan monien Bollywood-elokuvien kuvauspaikkana, mikä olisi selkeä merkki alueen erityisestä kauneudesta myös turismin kannalta. Turismin esiintuominen tässä kohtaa on osoitus siitä, miten valtiohallinnolla on uskoa siihen, että Kashmirin alueella on myös mahdollisuuksia kehittää uusia tai unohduksiin jääneitä yhteiskunnan sektoreita. Turismi tukisi myös artesaanityö- ja liikennesektoreita, mutta huolimatta alueen ainutlaatuisesta ja rikkaasta kulttuurista on turismin osuus alueen taloudesta pysynyt vain noin seitsemässä prosentissa koko entisen osavaltion BKT:sta (Sharma 2019).

”The decision taken by the Govt. will benefit those youth of Jammu and Kashmir and Ladakh who aspire to progress in the field of sports. New sport academies, new sport stadium, training in scientific environment will help them to show their talent in the world.”

Pääministeri esittelee tässä siis tarkemmin, miten tämä tehty päätös tulee vaikuttamaan ja hyödyttämään Jammu ja Kashmirissa asuvaa nuorisoa harrastusten saralla tarjoten ammattiurheilijoiksi tähtääville nuorille paremmat tarpeet ja olosuhteet tavoitteidensa saavuttamiseksi. Tässä osaltaan halutaan siis näyttää, miten kashmirilaisten tulevaisuus tässäkin kohdin tulee parantumaan kumoamispäätöksen myötä.

Varapresidentti Naidu myös toteaa aihetta täydentäen: *”the dilution of Article 370 would lead to industrialization of Jammu and Kashmir, create employment and promote tourism.”* Artiklan kumoaminen tulee siis niin edistämään alueellista teollista kehitystä, työmarkkinoiden parantumista sekä turismin kasvattamista ja markkinointia. Varapresidentti tuo esille tässä ne yhteiskunnan alat, joihin tämä artiklan kumoamispäätös tulee vaikuttamaan merkittävästi Jammu ja Kashmirin alueella. On huomionarvoista, että varapresidentti on nostanut myös turismin mukaan näin tärkeiden yhteiskunnallisten alojen rinnalle, sillä mikään muu tutkielmassa käsitelty valtiollinen toimija ei ole pistänyt turismille näin paljon arvoa.

5.5. Sosiaalista tasa-arvo koskevat perustelut

Edellisissä kappaleissa ollaan jo vähän liipattu seuraavaksi käsiteltävää perustelukategoriaa, mutta tässä kohtaa päästään paneutumaan puhtaammin ja perusteellisemmin kategorian sisältöön ja miten sen perustelut ovat esiintyneet eri valtiollisten toimijoiden lausunnoissa. On myös ymmärrettävää, miksi sosiaalista tasa-arvoa käsitteleviä elementtejä voidaan helposti löytää myös muita aiheita koskevista perusteluista, sillä se tuo automaattisesti erittäin oikeuttavan elementin perustelulla sosiaalisen tasa-arvon ja oikeudenmukaisuuden ollessa läheisesti keskenään tekemisissä.

”The provisions of Article 370 has been discriminatory on the basis of gender, class, caste and place of origin. — Daughters of the state marrying outside the state lose their rights to property. It is discriminatory to the women and their children. SC and ST people have been discriminated against and have been deprived of reservation to political offices.”

Sisäministeri nostaa tässä esille yhden sosiaalista tasa-arvoa koskevan perustelun. Shah tuo näin esille vielä laajemmin artiklan 370 syrjivän luonteen eri väestöryhmiä kohtaan eritellen erityisesti naisiin ja tyttöihin sekä etnisiin vähemmistöihin kohdistuvat vääryydet ja epäoikeudenmukaisuudet.

Hindunationalistisesta näkökulmasta ja hindunationalistisen valtiohallinnon toimintaa tarkastellessa on kiinnostavaa huomata, miten siinä on pyritty myös vahvasti perustelemaan ja oikeuttamaan toimintaansa muihin etnisiin ja kulttuurisiin ryhmittymiin kohdistuvilla oikeuksilla. Hindunationalismin vahvimpana näkemyksenään on korostaa ja vahvistaa Intiassa asuvan hinduväestön asemaa ja kulttuuria, minkä eteen muut valtion alueella olevat etniset ja kulttuuriset ryhmittyvät voivat tai tulevat tekemään kompromisseja. Tietenkin muiden ryhmittymien huomioiminen päätöksessä tekee siitä hyväksyttävämmän ja edesauttaa hindunationalistisen agendan toteutumista suuria muutoksia kokevalla alueella.

Ulkoministeri Jaishankar taas kommentoi aihetta näin: *”The inability to apply national laws has led to the denial of socio-economic justice.”* Kansallisen lainsäädännön implementoinnin vaikeus Kashmirissa on siis johtanut myös ongelmiin sosiaaliekonomisen oikeudenmukaisuuden toteutumisessa alueella. Tällä hän viittaa samoihin jo sisäministerin mainitsemiin Jammu ja Kashmirissa vallinneisiin epätasa-arvokohtiin. Tässä kohtaa perustelussa puhutaan myös lainsäädännöstä, joten sen

voidaan nähdä myös kuuluvan osaksi lainsäädäntöä koskevia perusteluita ja niistä muodostuvaa perustelukategoriaa.

”They (Kashmir government) rejected affirmative action that was practised in the rest of India. Domestic violence laws, female representation in local bodies and the right to education were all kept at bay. Discrimination against refugees was open.”

Jaishankar siis tässä täydentää artiklan aiheuttamia puutteita koskien naisten oikeuksia koskevaa, oikeutta opetukseen koskevaa, parisuhdeväkivaltaa koskevaa lainsäädäntöä. Huomionarvioista on myös nostettujen ongelmien yhteiskunnallinen vakavuus ja vaikutus Kashmirin yhteiskunnalliseen kehitykseen. Tässäkin kohtaa korostuu ajatus siitä, että osana suurempaa kokonaisuutta asiat toimisivat paremmin.

”The democracy in our country is so secure, but you will be surprised to know that there have been thousands of brothers and sisters living for decades in Jammu and Kashmir who had the right to cast their vote in Lok Sabha (lower house) polls but they were not allowed to cast a vote in assembly and local body elections.”

Tässä osoitetaan taas, miten erilaiseen asemaan Jammu ja Kashmirin asukkaat ollaan laitettu. Oikeus toimivaan demokraattiseen hallintoon kaikilla tasoilla on Intian vahvan demokraattisen identiteetin kannalta erittäin tärkeä peruste tilanteen oikaisemiselle ja parantamiselle. Vaikka tätä kohtaa ollaan jo aiemmin käsitelty toisen perustelukategorian kohdalla, otin sen uudestaan käsittelyyn sen sosiaalista tasa-arvoa koskevien elementtien takia. Käsittelyn selkeyttämiseksi koin myös tarpeelliseksi lisätä suora viittaus vielä tähänkin kohtaan uudestaan.

Pääministeri jatkaa vielä aihetta näin: *”They are the ones who had to come to India following partition in 1947. Should we have allowed the injustice to continue in the same way?”* Tämä tilanne ei ole siis perusteltua pelkästään demokratian toteutumattomuuden vuoksi, vaan myös epäoikeudenmukaisuuden vuoksi, sillä kashmirilaiset ovat joutuneet tulemaan Intiaan Intian jaon myötä, eikä heitä olla kohdeltu samalla tavoin kuin muita Intian kansalaisia. Tällaiselle sosiaalista tasa-arvoa koskevalle perustelulle pyritään siis rakentamaan vankempaa perustaa ja oikeutusta linkittämällä sen läheisemmin historiallisiin tosiasioihin alueella.

”The daughters of Jammu & Kashmir were deprived of the right that our daughters had in rest of the states. — In other states, strict laws were enacted to stop atrocities on Dalits but no such laws could be implemented in Jammu & Kashmir. — In all other states, (our) brothers and sisters from Scheduled Tribes got reservation while contesting elections while such thing is unheard of in the state of Jammu & Kashmir.”

Edellä olevien kollegoidensa tapaan pääministeri nostaa tässä puheeksi Jammu ja Kashmirissa vallinneet epäoikeudenmukaisuudet naisten ja etnisten vähemmistöjen (Scheduled Castes and Scheduled Tribes) oikeuksia koskien. Pääministeri siis näin ollen edelleen vahvistaa valtiohallinnon halua osoittaa, että myös hinduväestön ulkopuolisia ollaan ratkaisuja ja päätöksiä pohdittaessa pyritty ottamaan huomioon.

Kiinnostava on tässä kohtaa huomioida, miten Modin hindunationalistinen valtiohallinto on tässä kohtaa ottanut perusteluidensa osaksi myös sosiaalisen tasa-arvon teeman sen pitkään nostaessa Intian hindut erityiseen asemaan muihin uskonnollisiin ryhmiin verrattuna, minkä vuoksi aatteen nousu Intiassa viime vuosina on saanut paljon arvostelua ja vastustusta niin itse valtion sisällä kuin myös kansainvälisessä yhteisössäkin.

5.6. Sopimusoikeudelliset ja hindunationalistiset perustelut

Sopimusoikeudellisten perusteluiden käyttäminen osana käsiteltyjen valtioneimijoiden antamia lausuntoja voidaan pitää hyvin mielenkiintoisena sisällöllisenä ominaisuutena, sillä varsinkaan nationalismin aatteena ei yleensä yhdistetä näin kovien ja vahvasti juridisiin perusteisiin pohjautuvien syiden käyttöä tehtyjen päätösten ja edes suunniteltujen aikeiden perustelussa. On siis huomionarvoista huomata, miten tässäkin kohtaa Intian nykyinen Modin johtama hindunationalistinen hallinto pyrkii perustavanlaatuisesti antamaan perusteita ja rakentamaan oikein vankkaa oikeudellista pohjaa tälle tekemälleen merkittäväälle päätökselle.

Sisäministeri Amit Shah toteaa sopimusoikeudellisia perusteluita koskien näin: *”Article 370 was a temporary and transient provision, it had to go.”* Sisäministeri siis osoittaa tässä, miten artiklan poistuminen käytöstä oli jo pelkästään ajan kysymys sen sopimuksellisiin sisältöihin perustuen. Valtiohallinnolla on siis ollut tässä kohtaa täysimääräiset valtuudet ja oikeudet toteuttaa tämä kumoa-

mispäätös sopimusoikeudellisesti heidän mukaansa. Sopimusten korostaminen tuo myös esille, miten nykyinen Intian hindunationalistinen hallinto pyrkii näyttäytymään tärkeitä arvoja kunnioittavana hallintona, sillä ovathan sopimukset yksi tärkeimmistä yhteiskuntaa ylläpitävistä instituutioista ja niiden toimivuuden jatkamisen kannalta erittäin keskeisiä ja välttämättömiä.

”The anachronistic provision that governed Kashmir — Article 370 — was explicitly acknowledged by the Indian constitution as ”temporary”. By any standards, 70 years is a long definition of that term.”

Jaishankar korostaa tässä siis, miten väliaikaiseksi tarkoitettu sopimus on tullut päätökseensä sen tarpeettoman pitkäksi venyneen iän avulla. Tässä ulkoministerin lausunnossa on myös merkittävää, miten hän on nostanut esille, että kyseinen sopimus on jopa kirjattu Intian perustuslakiin, nostaen näin esitettyjen sopimusoikeudellisten perustelujen painavuutta ja oikeutusta entisestään.

Varapresidentti mukailee aiheeseen liittyen myös edellä mainittuja valtion toimijoita toistamalla perusteluksi kumoamiselle artiklan 370 väliaikaisuuden ja ohimenevyyden. Tätä hän täydensi vielä näin:

”The Vice President also said that former Prime Minister, Jawarharlal Nehru had pointed to the transitory and temporary nature of the provision in the Constitution during a debate in Parliament in 1963.”

Artiklan sopimusoikeudellinen väliaikaisuus ei ole siis mikään uusi poliittisen debatin aihe, jonka nykyinen hallitus on nostanut vasta esille, vaan se on jo ollut pöydällä Nehrun hallinnon aikaan. Tämä peruste tulee esille myös useammassa varapresidentin lausunnossa. Historiallisista valtiontoimijoista puhuminen tekee ja osoittaa, kuinka tämä kyseinen peruste ei vain ole aatteellisesti sidottu nykyiseen hindunationalistisen agendan toteuttamiseen, vaan kyse on itse asiassa vahvasti poliittisia sitoutuneisuuksia ylittävästä perusteesta tehdyille kumoamispäätökselle.

Erilliseksi perustelukategoriaksi halusin erotella tähän tutkielman analyysiin vielä enemmän tai vähemmän suoraan hindunationalistisen agendan toteuttamiseen liittyviä perusteluita käsittelemistäni lausunnoista ei vain niiden muodostaessa oman kategoriansa, vaan myös korostamaan ja pistämään lausuntojen sisällöt paremmin osaksi tutkielmani laajempaa temaattista ja teoreettista kehikkoa. Tie-

tenkin kaikista näistä analyysissä käsitellyistä perusteluista voidaan riittävän pitkälle johdettaessa löytää mahdollisia hindunationaliseen agendaan liittyviä elementtejä, ja näin ollen tutkielman analyysin perustelukategorioiden käsittelyssä olenkin myös aiheeseen liittyvissä kohdissa nostanut esille hindunationalistiseen agendaan linkittyvät liitoskohdat. Kiinnostavuutta tämän perustelukategorian kohdalla lisää vielä erityisesti se tosiasia, että se on selkeästi kaikista analyysissä käsitellyistä kategorioista se poliittisin. Aihe nousee ulkoministeri Jaishankarin lausunnossa näin:

”For many years, this underlying reality was ignored. — Prime Minister Narendra Modi addresses this challenge decisively in his quest for better governance and speedier development.”

Päätös on siis näin ollen osa pääministeri Modin laajempaa pyrkimystä luoda Intiaan parempaa hallintoa ja nopeampaa kasvua. Tässä siis tuodaan uudestaan jo edellä useaan kohteeseen nousnut tematiikka nykyiseen hindunationalistiseen agendaan vahvasti kuuluvasta pyrkimyksestä ja tavoitteesta kehittää ja rakentaa Intian valtiota merkittävästi eteenpäin kohti uutta kukoistusta. Näin vahvasti hindunationalistista agendaan ilmentävät perusteet ovat myös selkeä osoitus, miten vahvasti uudenlaista aikakautta Kashmirille ollaan luomassa myös poliittisella ja ideologisella tasolla.

Ulkoministeri tähdentää vielä: *”His (Modi’s) policy towards Jammu and Kashmir is fully in consonance with his vision of a new and modern India.”* Tässä osoitetaan, miten päätös artiklaa 370 koskien on osa Modin johtaman hallituksen suurempaa hindunationalistista agendaan uudenlaisen Intian luomisesta. Erona edellisen perustelun kanssa voidaan tässä kohtaa nähdä, että muotoilut on siirtyneet vieläkin abstraktimmalle tasolle puhuttaessa sellaisista käsitteistä kuin uudistaminen ja modernisointi, jotka molemmat antavat paljon varaa ja vapautta päättäjille tulkita aivan miten haluavat. Tässä kohtaa myös poliittinen nosteisuus ylittää vakavan argumentoinnin tarpeen, ja oikeita syitä päätökselle ei tässä kohtaan oikeastaan anneta.

”The central government has decided to keep the state of Jammu and Kashmir under its administration after putting in a lot of thought process in it. It is essential for you to understand the reasons behind this decision. Ever since the state has been under governor’s rule, the administration of Jammu and Kashmir is directly under the central government. As a result the good effect of Good Governance and Development have been observed on the ground.”

Modin mukaan tässä on siis tarkoituksenmukaista ja järkevää pistää Jammu ja Kashmir suoraan keskushallinnon alaiseksi, jotta hallinto jatkuu toimivana ja kehitys edistyy. Tässäkin kohtaa kehitys-elementti nousee vahvasti esille, minkä voidaan nähdä viittaavan vahvasti hindunationalistisen agendan ajamiseen. Tämän perustelun kohdalla on taas hyvä huomauttaa, että samainen perustelu esiintyy myös analyysin toisessa kohtaa, mutta selkeyden vuoksi ja koska siinä esiintyvien useampien elementtien vuoksi olen liittänyt sen myös tähän kohtaan käsiteltäväksi.

Pääministeri lupaa vielä lausunnossaan näin: *”After the removal of this flaw in the system, the people of Jammu-Kashmir will not only have a better present but a bright future ahead.”* Tässä nousee taas esille hindunationalistisen agendan toteuttaminen, missä rakennetaan parempaa Intiaa ja loistokasta tulevaisuutta. Tässä siis palataan hindunationalismin perusajatuksiin siitä, miten Intian valtio tulisi näyttäytyä ja toimia tulevaisuudessa. Ideologian vahva toiveikkuus elementtinä tässä kohtaa välittyy myös valtioneuvostojen lausunnoissa esitettyihin perusteluihinkin.

5.7. Lainsäädännölliset ja liittovaltioterritorioksi muuttumista koskevat perustelut

Lainsäädäntöä koskevia perusteluita tarkasteluun alettaessa on kiinnostavaa huomata edellisten hindunationalististen perusteluiden käsittelyn jälkeen, että tässä kohtaa tullaan taas käsittelemään vahvasti juridisiin ja hallinnollisiin tosiasioihin rakentuvia perusteluita. Tämän perustelukategorian voidaan nähdä siis tässä mielessä nähdä vahvasti olevan rinnastettavissa aiemmin käsitellyssä olleeseen sopimusoikeudellisten perusteluiden perustelukategoriaan. Kuitenkin on todettava, että tämä aiemmin käsitelty kategoria olisi vankemmin juurtunut juridisiin ja hallinnollisiin tosiasioihin kuin seuraavaksi käsiteltävä kategoria.

Aihetta kommentoivat niin ulkoministeri Jaishankar kuin pääministeri Modi ottamalla esille kansallisten lakien implementoinnin ongelman. Modin mukaansa: *”However, it’s unfathomable that so many laws are enacted in the Parliament and not enacted in a particular region of the country.”* On siis mahdotonta ymmärtää, miten kansallisia lakeja ollaan jätetty implementoimatta tietyssä osaa maata. Kashmirin alueen kehitykselliselle jälkeenjääneisyydelle on siis olemassa tämän lausunnon mukaan aivan perustavanlaatuiset lainsäädäntöön perustuvat lähtökohdat ja näin ollen tästä syntynyt ongelmaakin on varsin perustavanlaatuinen ja vakava.

Näin ollen Modinkin mukaan: *”More than 1,5 crore (15 million) people of Jammu and Kashmir were deprived of the benefits of laws that were enacted for the benefit of the people of India.”* Jammu ja Kashmirin asukkaat ovat jääneet siis paitsi uusien kansallisten lakien tuomista hyödyistä. Pääministeri korostaa tässä kohtaa vielä tarkemmin ongelmien vaikutusten laajuus ja merkittävyys tuomalla esille ihmisten lukumäärän, joihin tämä artiklan voimassaolo on vaikuttanut ja tulevat vaikuttamaan ilman nykyistä kumoamispäätöksen voimaanastumista.

Varapresidentti Naidu kommentoi myös lausunnossaan aihetta näin: *”the members from Kashmir argued that the state had suffered by not being treated on par with the rest of the country.”* Näin siis korostetaan, miten eriarvoiseen asemaan kashmirilaiset ovat joutuneet Intian valtiossa hallinnollisten syiden takia, ja samalla osoitetaan vahva lainsäädännöllinen peruste muutokselle tämän ongelman ratkaisemiseksi. Tästä perustelusta on siis myös nähtävissä selkeä sosiaalista tasa-arvoa koskeva elementti, sillä onhan yksi lainsäädännön perustehtävistä pystyä takaamaan yhteiskunnan toimintojen tasapuolinen ja oikeudenmukainen toteutuminen.

”the need to bring reforms in legislature, executive and Judiciary for improving efficiency in delivery of public services and to ensure that the fruits of development reach every section of the society.”

Tässä varapresidentti Naidu tuo esille, miten uudistukset tullaan toimeenpanemaan kaikilla eri valtiohallinnon aloilla, niin että vaikutukset ovat mahdollisimman laajat sekä että ilmenneitä hallinnollisia ongelmia pystyttäisiin kitkemään mahdollisimman perusteellisesti. Erityisen tärkeää on, että Intian taloudellisesta kehityksestä jälkeenyjäänyt Kashmirin alue saataisiin mukaan tähän kehitykseen. Tässä on myös nähtävissä artiklan liittyvän päätöksen yhdistämistä taas osaksi Modin puolueen vireille panemaa laajaa hindunationalistista agenda uudistaa koko Intian valtio.

Viimeisessä Naidun lausunnossa annetussa perustelussa on myös huomionarvoista nähdä, miten siinä korostuu tämän päätöksen pyrkimys onnistua vaikuttamaan kokonaisvaltaisesti ja myös mahdollisimman monipuolisesti hallinnon ja yhteiskunnan rakenteisiin. Tämä sinänsä ei ole yllättävää, sillä kaikkien näiden perustelujen tarkastelun lomassa on ollut huomattavissa, että perustelut ollaan haluttu esittää varsin vakaviksi ja laaja-alaisesti vaikuttaviksi, jotta myös muutokset tämän myötä voivat olla perustellusti hyvin perustavanlaatuisia ja laajalle ulottuvia.

Tämän kyseisen perustelukategorian käsittelyä ennen on hyvä avata liittovaltioterritorion käsitettä ja tarkastella miten se sijoittuu Intian valtion hallinnolliseen rakenteeseen. Liittovaltioterritoriolla tarkoitetaan Intiassa siis hallinnollista yksikköä, jolla on vähiten itsenäistä päätäntävaltaa koko valtiossa. Territoriot ovat siis vahvasti linkittyneitä itse Intian keskushallintoon ja monet sen toiminnoista ovatkin keskushallinnon hallinnoimia. Tietysti tätä voisi avata paljon pitempäänkin, mutta Intian monimutkaisen hallinnollisen järjestelmän kokonaisvaltainen avaaminen tässä kohtaa ei ole ihan tarkoituksenmukaista.

”In Union Territories, the government provides many such financial facilities like LTC, House Rent Allowance, Education Allowance for children, Health Schemes etc., most of which are not provided to the employees of Jammu and Kashmir government.”

Pääministeri tarkentaa tässä perusteellisesti, miten Jammu ja Kashmirin muuttaminen liittovaltioterritorioksi tulee parantamaan alueen tilannetta. Artiklan kumoamispäätös kuitenkin osaltaan korjaa tämän ongelman. Huomionarvoista tässä on se, miten Modin esityksessä nähdään keskushallinnon tarjoamat palvelut ikään kuin pelastavina toimina, jolloin Kashmirin alueen heikkous ja taloudellinen jälkeenjääneisyys taas uudelleen korostuu, tosin tällä kertaa varsin vaivihkaisesti.

”The central government has decided to keep the state of Jammu and Kashmir under its administration after putting in a lot of thought process in it. It is essential for you to understand the reasons behind this decision. Ever since the state has been under governor’s rule, the administration of Jammu and Kashmir is directly under the central government. As a result the good effect of Good Governance and Development have been observed on the ground.”

Tämä kohta oli jo aiemmin käsittelyssä hindunationalistista agendaa koskevan perustelukategorian kohdalla sen kehitystä koskevien elementtien vuoksi. Perustelu kuitenkin linkittyy myös oleellisesti tähänkin osioon siinä perusteltaessa selkeästi, miksi Jammuu ja Kashmiria ollaan nyt laittamassa suoraan Intian keskushallinnon määräys- ja päätäntävallan alle. Selkeyden olen lisännyt tähänkin kohtaan käyttämäni suoran lainauksen, vaikka se jo edellä kerran esiintyykin.

5.8. Kategorioiden abstrahointi

Taulukolla 1 olen pyrkinyt selkeyttämään edellä käydyin analyysin tuloksia pistämällä eri ministerien lausunnoissa esiintyneet perustelut vertailuun keskenään. Näin ollen on helpompaa tarkastella, miten lausunnot eroavat toisistaan ja toisaalta myös miten ne ovat toistensa kanssa samankaltaisia sekä mitkä perustelut toistuvat useammassakin lausunnossa. Taulukkoa 2 käyttämällä selkeytyy myös tutkielmani laadullisen analyysin seuraava vaihe eli perustelukategorioiden abstrahointi, jossa kategoriat liitetään osaksi laajempaa teoreettista viitekehystä, mikä tutkielmassani ovat hindunationalismi ja nationalismi.

Alkuun avaan lyhyesti yläkäsitteitä, joita tulen jatkossa käyttämään perustelukategorioiden abstrahoinnissa. Yläkäsitteet ovat identiteettiretoriikka, valtionkuvan kohottaminen, hindunationalismi, ulkopoliittikka sekä kehityksen edistäminen. Identiteettiretoriikalla viitataan tässä kohtaa erityisesti Intian jaon myötä syntyneitä vahvaa jakoa Intian ja Pakistanin valtiollisissa identiteeteissä, joille löytyy vahvat ideologiset perustat. Perusjako perustuu Pakistanin kahden valtion oppiin ja Intian sekularistisen valtion malliin. Edellä mainittu vetoaa valtioiden muodostamiseen uskonnon ympärille, kun taas jälkimmäinen näkee pystyvänsä mahduttamaan itseensä erilaisia uskontoja sekularismin perustuen.

Valtionkuvan kohottamisella tarkoitetaan viime vuosina yleiseksikin muuttunutta trendiä valtioiden toiminnassa, missä valtion vaikutusvallan vahvistamista ja nostamista uudelleenbrändäämällä valtiosta muihin valtioihin välittyviä mielikuvia. Tämä perustuu vahvasti ajatukseen *soft power* -käsitteestä, jossa valtion vaikutusvalta pyritään vahvistamaan kulttuurisin keinoin, poliittisilla arvoilla sekä ulkopoliittikalla perinteisen sotilaallisen ja taloudellisen mahdin sijasta.

Keskeisenä yläkäsitteenä tässä kohtaa tulee tutkielman teoreettisen viitekehysten myötä olemaan hindunationalismi, jota ollaan jo tässä tutkielmassa avattu perusteellisesti. Ulkopoliittikalla tarkoitetaan valtion tekemiä päätöksiä ja linjauksia, jotka vaikuttavat suoraan tai epäsuoraan valtion ulkosuhteisiin. Tässäkin kohtaa Intian ja Pakistanin välinen suhde on keskeisessä roolissa, mutta myös Intian vaikutusvalta kokonaisuudessaan Etelä-Aasian alueella. Viimeisenä kehityksen edistämiseksi tarkoitetaan tässä kohtaa Intian pyrkimyksiä modernisoida itseään sekä viedä valtiota eteenpäin kohti suurvallan suuntaan.

Turvallisuuspolitiikkaa koskevien perusteluiden kategoria voidaan nähdä noudattavan selkeästi Intian jo pitkään jatkuneita linjauksia koskien Kashmirin tilannetta, missä ollaan vahvasti argumentoitu Pakistanin alueella lietsoman terrorismin ja väkivaltaisuuksien vastaisen taistelun puolesta. Turvallisuuspoliittiset perustelut voidaan siis nähdä kuuluvan osaksi laajempaa identiteettiretoriikkaan liittyvää kamppailua kahden valtion kesellä, jossa Intia on nyt pyrkinyt luomaan ja korostamaan Pakistanista kuvaa terrorismia lietsovana ja väkivaltaisena valtiona. Näin ollen syntyy samalla kuva Intiasta toimivana ja sivistyneenä valtiona, joka pystyy toimimaan Kashmirin tilanteen vakauttajana. Tämän myötä Intia olisi myös valtiona onnistuneempi ja parempi alikehittyneeseen ja väkivaltaiseen Pakistaniin verrattuna.

Turvallisuuspolitiikkaa koskevissa perusteluissa on useaan otteeseen myös noussut esiin terrorismin vastustaminen ja sitä vastaan pitkään jatkunut taistelu Kashmirissa. Tämä voidaan nähdä laajemmassa kontekstissa Intian pyrkimyksenä näyttäytyä kunnollisena toimijana myös kansainvälisellä kentällä, joka pyrkii osallistumaan osaksi kansainvälistä terrorismin vastaista taistelua. Pakistanin vastustaminen ei tässä ole siis ainoa syy Kashmirissa vallitsevan terrorismin kitkemiseen, vaan toimintaan ryhtymiselle on olemassa moninaisempiakin syitä.

Analyysistä muodostunut ideologisten perusteluiden kategoria voidaan myös nähdä kuuluvan osaksi samaa kahden kilpailevan valtion välillä vallitsevaa identiteettiretorista kamppailua, sillä esimerkiksi perustelut demokratiakehityksen edistämisestä toimii selkeästi myös osoituksena Intian tahdosta näyttäytyä demokraattisena valtiona ja demokratian puolestapuhujana. Samalla tavoin Intian eheyttä koskevat perustelut ja perustelut siitä, miten Kashmir on ollut irrallinen osa Intian valtiota, voidaan nähdä osana Intian halua näyttäytyä vahvempana ja toimivampana valtiona. Tässä kohtaa on myös luontevaa yhdistää tämä identiteettiretoriikkaan perustuva oman kuvan parantaminen osaksi laajempaa Modin ja BJP:n hindunationalistista agendaa, jossa ollaan pyritty tekemään Intiasta taas mahtava maailman kentällä. Tässä agendassa on ollut myös tärkeänä osana intialaisen identiteetin rakentaminen, mikä hindunationalistien mukaan oli jäänyt historian saatossa kesken.

Seuraavaksi voidaan tarkastella, miten analyysistä muodostuneet sosiaalista tasa-arvoa koskevat, taloudellista kehitystä koskevat, liittovaltioterritorioksi muuttumista koskevat sekä paikallisyhteisöä parantavat perustelut voitaisiin abstrahoida yhdeksi kokonaisuudeksi. Nämä kaikki edellä mainitut kategoriat voitaisiin nähdä osana suurempaa kehikkoa edistää kehitystä Kashmirissa, jossa on pit-

kään jo kaikenlainen kehitys, niin taloudellinen kuin sosiaalinenkin, seisonut pitkälti paikoillaan alueella vallinneen epävakaisuuden ja konfliktiherkkyuden vuoksi.

Kehityksen edistäminen voidaan nähdä myös vahvasti nationalistisessa mielessä, tässä kohtaa myös siis hindunationalistisessa, jossa oman kansakunnan ja valtion mahtia ja kyvykkyyttä maailman kentällä halutaan korostaa ja myös kaikilla tavoin parantaa. Intian kohdalla hindunationalistiset puheet ovat pyörineet jopa Intian suurvalta-aseman palauttamisesta tai vähintäänkin Intian alueellisen mahdin palauttamisesta Etelä-Aasian alueella. Toisaalta liittovaltioterritorioksi muuttuvia koskevien perusteluiden kohdalla kyse on enemmänkin valtion sisäisen hallinnon yhdenmukaistamisesta ja virtaviivaistamisesta, missä erityissopimuksia kumotaan suoraviivaisemman ja toimivamman hallinnon puolesta. Tietenkin esitetyillä pyrkimyksillä voidaan parantaa hallintoa tekemällä sen yhdenmukaisemmaksi voidaan samalla edesauttaa suuremmassa kehikossa tapahtuvaa kehityksen edistämistä, sillä toimiva hallintokoneisto on tässäkin kohtaa olennaisessa ja tärkeässä osassa.

Lainsäädäntöä koskevat ja sopimusoikeudelliset perustelut voidaan nähdä kuuluvan osaksi myös laajempaa tavoitetta yhtenäistää Intian valtion hallintokoneistoa ja saavuttaa tämä tavoite juridisin keinoin. Moninaisten keinojen käyttäminen valtion yhtenäistämässä voidaan nähdä osoituksena, että valtion johto haluaa perinpohjin ja kokonaisvaltaisesti muuttaa tähän asti vallinnutta järjestelmää. Erilaisten keinojen käyttöön ottaminen on myös osoitus Intian valtionjohdon vakavasta halusta muuttaa Kashmirin tilannetta ja tuo samalla esille, miten keskeisessä osassa Modin ja BJP:n ajama hindunationalistinen agenda on tällä hetkellä Intian politiikassa. Tietenkin vaikutukset eivät rajoitu vain Intian rajojen sisäpuolelle, vaikkakin vahvimmat vaikutukset tapahtuvat rajojen sisäpuolella.

Laajamittaisten ja eri argumenttipohjiin perustuvien perustelujen antaminen artiklan 370 kumoamista koskien omaa myös vahvan ulkopoliittisen näkökulman. Intia siis pyrkii hyvillä perusteluilla oikeuttamaan uudenlaisen poliittisen linjauksensa ja toimintansa myös muille maille tiedostaen kuitenkin vahvasti oman suvereniteettinsa.

Lisäksi analyysin myötä ryhmitetyt perustelut kokonaisuudessaan voidaan kaikki nähdä osana hindunationalistien halua vahvistaa Intiassa vallitsevaa kansallista identiteettiä tekemällä Kashmirista tiukemmin osa Intian kansallisvaltiota. Kansallisen identiteetin vahvistaminen on jo historiallisestikin puhuttuna ollut pitkään läsnä Kashmirin tapauksessa, jossa sen muslimienemmistöinen väestö

on toiminut tärkeässä osassa tukemaan Intian ajamaa ja kannattamaa sekulaarisen valtion mallia. Vahva kansallinen identiteetti toimii myös tärkeänä osana kansallisen mahtin synnyttämistä ja sen osoittamista. Onhan luonnollista, että kansalaiset ovat ylpeitä ja identifioituvat vahvasti kotimaahansa, kun se on heidän silmissään mahtava, toimiva ja kunnioitusta herättävä.

Kiinnostavaa tässä on huomata, että hindunationalismin vaikutus ainakin tutkielman kannalta on ollut niin vahva, että itse perustelukategorioiden käsittelyn kohdalla on nähty tarpeelliseksi erotella erikseen hindunationalistisen agendan toteuttamista koskevat perustelut. Tässä kohtaa on kuitenkin huomattava ero, että tässä perustelukategorian kohdalla abstraktiuden taso on vielä varsin matalalla verrattuna tässä perustelukategorioiden abstrahointivaiheessa. On myös muistettava, että kyseisessä perustelukategoriassa keskitytään enemmän hindunationalistisen valtiohallinnon toteuttamiseen, eikä niinkään itse hindunationalismin aatteeseen ja siihen miten se nyt näyttäytyy valtiontoimijoiden antamien perusteluiden ryhmittelyn myötä.

Ylläolevalla olen pyrkinyt vielä selkeyttämään tutkielmani analyysin viimeistä vaihetta eli kategorioiden abstrahointia. Huomionarvoista tässä kohtaa on huomata, kuinka kategoriat eivät jakaannu tasan suurempiin kehikkoihin ja kuinka osa kategorioista voidaan nähdä kuuluvan enemmänkin kuin vain yhteen suurempaan kehikkoon. Moninainen asettuminen luomaani kaavioon voitaisiin myös nähdä osoituksena siitä, miten laaja-alaisesti ja moninaisesti Intian valtionjohto on perustellut artiklan 370 kumoamista.

Huomionarvioista analyysin tuloksista on nähdä, miten valtionhallinnon antamat lausunnot ovat vahvasti perustuneet päätöksen oikeuttamiseen ja perustelemiseen ja samalla sanallakaan ei olla mainittu, että kyseessä olisi mielivaltainen pakkoon perustuva toimi, jossa Kashmirin alueen itsehallinto-oikeus olisi riistetty. Toisin sanoen annetuissa perusteluissa ollaan keskitytty suurella painolla päätösten perustelujen antamiseen päätöksentekotavan kommentoinnin sijasta. Tämän eron huomaaminen on myös merkittävää senkin vuoksi, että monet artiklan 370 kumoamispäätöstä vastustaneet ovat juurikin voimakkaasti kritisoineet ja vastustaneet sitä tapaa, millä päätös Kashmirin alueesta tehtiin.

6. Lopuksi

Kashmirin tilanteen muuttaminen vaikuttaa olevan tutkielmassa tehdyn analyysin perusteella vahvasti osana Intian nykyisen valtiohallinnon hindunationalistista agenda. Pääasiallisena syynä artiklan 370 kumoamispäätökselle on ollut halu sitoa Intian hallinnoima Kashmirin alueen tiukemmin osaksi Intian valtiota. Intian valtiohallinnon mukaan tämän prosessin myötä niin taloudellisen kuin sosiaalisen kehityksen edistäminen helpottuu. Taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen myötä alueen vakaus myös vahvistuisi, minkä valtionhallinto on nähnyt alueen turvallisuustilanteenkin kannalta erittäin tärkeäksi kehityskaareksi. Kashmirin alueen vakauttamisen myötä terrorismikin laantuisi alueella, sillä terrorismia on paljon vaikeampi juurruttaa taloudellisesti ja sosiaalisesti vakaaseen yhteiskuntaan alikehittyneeseen ja köyhään yhteiskuntaan verrattuna.

Tutkielmassa tehdyn dokumenttianalyysin kautta ollaan pystytty huomaamaan, miten erilaisin ja laaja-alaisin argumenttiperustein Intian valtiohallinto on pyrkinyt perustelemaan uudenlaista toimintaansa Kashmirin alueella. Tietenkin hyvänä oletusarvona voisi pitää, että jokainen valtionhallinto maailmassa perustelisi perinpohjin ja laaja-alaisesti kaikki tekemänsä päätökset ja suositukset, mutta todellisen maailmantilanteen tuntien tätä oletusarvoa ollaan tulkittu ja toteutettu varsin joustavasti ja luovastikin. Näin ollen Intian antamia perusteita artiklan 370 kumoamista koskien voidaan pitää vähintäänkin riittävinä, tosin eri asia on kuinka todenmukaisia nämä esitetyt perustelut todellisuudessa ovat.

Lisäksi, kuten dokumenttianalyysin loppuvaiheessa on ehditty mainittuakin, näiden laajamittaisten ja perusteellisten perustelujen esittämisen myötä näyttäytyy Intia toimivana ja varteenotettavana valtiollisena toimijan kansainvälisellä kentällä. Tätä voidaan myös pitää osana nykyisen Modin johtaman Intian valtiohallinnon hindunationalistisen agendan toteutumista, sillä yhtenä merkittävimmistä valtion mahtavuudesta kertovista piirteistä on juurikin se, miten toimivana ja varteenotettavana valtiollisena toimijana tiettyä valtiota pidetään kansainvälisellä kentällä.

Samalla Intian maailman suurimpana demokratiana pystyy luomaan selkeää pesäeroa sen kahden suurimman vihollisen kanssa, Pakistanin ja Kiinan, osoittamalla kuinka paljon toimivampi valtio Intia on demokraatisessakin mielessä. Tosin itse artiklan 370 kumoamisprosessin demokraattisuutta voidaan pitää vähintäänkin kyseenalaisena kashmirilaisten kykyä vaikuttaa päätökseen oltua lähes olematon. Tämä pelkkänä huomionarvoisena seikkana, sillä olen tarkoituksella rajannut kumoamis-

päätöstä kohtaan kohdistuneen kritiikin tutkielman ulkopuolelle, missä tämäkin seikka olisi noussut esille.

Tarkasteltaessa Kashmirin alueen tulevaisuutta artiklan 370 kumoamispäätöksen jälkeen on selvää, ettei alueen tulevaisuus tulevaisuudessa tule olemaan laisinkaan yhtä kullanhohtoinen kuin Intian valtionhallinto on perusteluissaan esittänyt. Kyse on nimittäin silti yhdestä maailman kiistanalaisimmista alueista, jossa kahden ydinasevaltion intressit ovat ristiriidassa. Lisäksi tämän vahvasti hindunationalistisen agendan edistyminen on syventänyt kuilua hindunationalisteja Intiassa vastustavia unionistien ja hindunationalistien välillä sekä kuilua Kashmirissa hindunationalistien ja kashmirilaisten separatistien välillä. Tämän syventyvän kuilun kahta ryhmittymää vastaan on nähty myös toimivan tekijänä, mikä voisi tulevaisuudessa yhdistää unionistien ja separatistien välejä.

Tilanteen laantumista alueella tulevaisuudessakin vaikeuttaa se, miten keskeisessä osassa tässäkin konfliktissa on ollut identiteetti. Intian valtiohallinnon päätös vetää Kashmir lähemmäksi muuta Intiaa on myös osoitus halusta assimiloida Kashmirin alueen väestö vahvemmin osaksi Intiaa ja tehdä heistä näin ollen enemmän intialaisia. Artikla 370 on näin ollen tätä ennen on ollut myös vahva tausta kashmirilaiselle identiteetille ja osoitus siitä, että he ovat erillinen ja erityinen osa Intiaa. Tilanteen rauhoittaminen alueella vaatisi siis jonkinlaisen identiteetin luomista ja rakentamista Intian valtiohallinnon toimesta Kashmirin väestölle tai ainakin jonkinlaista kompensatiota kashmirilaisen identiteetin heikentämisestä.

Toisaalta identiteetti käsitteen kuuluessa niin keskeisenä osana niin nationalismiin kuin hindunationalismiin on vaikea nähdä, miten toisen erillisen salliminen hindunationalistiseen Intiaan olisi mitenkään mahdollista, kun tämänhetkisessä Modin hallituksen hindunationalistisessa agendassa on suurena ja vahvana tavoitteena yhtenäisen Intian luominen. Tässä suhteessa on puntaroitava, kuinka paljon Modin hallituksen lupaamat edistykset ja parannukset Kashmirissa kumoamispäätöksen myötä voivat kompensoida ja tyydyttää heikentynyttä kashmirilaista identiteettiä.

Tässä viimeisessä osiossa on hyvä myös lyhyesti käsitellä tutkielmani tarkastelun ulkopuolelle rajaamia aiheita, tarkemmin ottaen kumoamispäätöstä vastustaneiden sekä artiklan puolustajien näkökantoja. Yhtenä pääargumenttina ollaan käytetty kumoamispäätöksen ja sitä ympäröineen päätösprosessin perustuslain vastaisuus. Lisäksi kashmirilaisten poliittisten johtajien pidättämisestä ollaan arvosteltu vahvasti ja rinnastettu vahvasti siirtomaa-ajan hallitsijoiden toimiin. Kiinnostavaa on kui-

tenkin tässä kohtaa, että Intian tämänhetkinen merkittävin oppositiopuolue, Kongressipuolue, on ollut kannoissaan melko jakautunut kumoamispäätöstä koskien. Toisaalta osa puolueen johtohenkilöistä on tuominut päätöksen edellä mainittuihin argumentteihin vedoten, toisaalta osa on myös toivottanut päätöksen avoimin käsin tervetulleeksi. Tässä on nähtävissä taustalla olevan monenlaisia syitä, mutta alueelliset erot vaikuttavat merkittäväällä tavalla. Pohjaten perustuslain vastaisuuteen ovat Intiassa päätöksen johdosta liikkeelle lähteneet protestoijat ovat menneet vielä pidemmälle ja kutsuneet kumoamispäätöstä osoituksena Intian demokratian päättymiselle.

The Economist -lehden (2018) raportissa esitetyn ennusteen vuosille 2018-2022 mukaan koko Kashmirin alueen väliset kiistojen ja väkivaltaisuuksien kärjistymiset tulisivat jatkumaan yhä, mutta vain pienessä mittakaavassa ilman merkittäviä yhteentörmäyksiä. Empiirisen analyysin läpikäyneistä Modin valtiohallinnon julkilausimissaan antamista perusteluista voidaan kuitenkin selkeästi huomata, että Intian aluepolitiikkaa ollaan tarkoitus lähivuosina muuttamaan ja uudistamaan rankalla kädellä osana BJP:n hindunationalismiin perustuvaa agenda. Muutosten ollessaan kauttaaltaan merkittäviä lähtien kumoamispäätöksestä on myös selvää, etteivät päätöstä vastustavien reaktiot tule pysymään vain pienen mittakaavan selkkauksiin ja kahakoihin alueella, vaan odotettavissa voidaan usko olevan merkittävämpiä yhteentörmäyksiä niin Intian hallitseman alueen sisällä, kuin Intian ja Pakistanin välillä.

Tutkielmassani käydyn tarkastelun myötä on selvää, että yksin tämä yksi tutkielma ei riitä avaamaan tällä hetkellä Intiassa tapahtuvia suuria toimia riittävästi, vaan pystyy ainoastaan antamaan pienen pintaraapaisun tälle aihealueelle. Kuitenkin tämän tutkielma tarkastelu ja siitä löydetyt tulokset ovat mielestäni hyvin mielenkiintoisia tulevia, samaa aihetta käsitteleviä tutkimuksia mietittäessä.

Jatkotutkimusta voisi helposti nähdä muodostettavan esimerkiksi siitä, miten tämä tehty päätös linkittyy tai eroaa muista myöhemmin Intian hindunationalistisen hallituksen toimesta tehtyjen päätösten ja muutosten kanssa. Tietenkin tutkielmani tarkastelu teoreettisen pohjan käytöstä huolimatta on ollut melko käytännönläheistä, eli teoreettisemmallekin tarkastelulle voisi tämän aihepiirin yhteydessä olla mielekästä ja tarpeellista.

On siis selvää, että Kashmirin tilanteen ratkaiseminen ei tule onnistumaan täysin yksipuolisilla ja mielivaltaisilla päätöksillä, jotka loppupeleissä vain ajavat yhden ryhmittymän etuja, vaan ratkaisua

tulisi hakea kuulemalla kaikkia konfliktissa mukana olevia osapuolia tasapuolisesti ja tasavertaisesti.

Tähän loppuun on hyvä vielä pohtia, että pystyykö hindunationalismi sanomaan jotain yleisesti nationalismista. Selvää on ainakin, että aatteena sen soveltaminen ei rajoitu tutkielmassa käydyn tarkastelun myötä vain länsimaihin vaan soveltuu hyvin myös muihin maihin sovellettavaksi. Lisäksi aatteena nationalismi ei tuntuisi olevan tietyn valtion poliittisen järjestelmän rajoittama, nimittäin myös autoritääreissäkin valtioissa kansan keskuudessa voi muodostua vahva nationalismi, kuten esimerkiksi Kiina ja Pohjois-Korea valtioina hyvin tässä kohtaa osoittavat.

Tietenkin nationalismi toteutuu eri tavalla poliittisessä järjestelmässä vallitsee demokratia, kuten Intiassa tässä kohtaa on. On myös huomattava, että nationalismin nousu demokraattisessa valtiossa voi olla tietyllä tavoin helpompaa, sillä se ei vaadi sinänsä valtion tukea kuin autoritääreissä valtioissa on vahvasti ehtona. Lisäksi on huomionarvoista, miten nationalismi aatteena voi muovautua keskeisillä tavoin sopeutumaan kyseisen valtion tarpeisiin. Intian kohdalla sen koostuessa lukemattomista etnisistä ryhmittymistä on ymmärrettävää, että on keskitytty enemmän uskontoon ja sitä ympäröivään traditioon näiden yhdistäessä paljon enemmän ihmisiä valtion sisällä.

7. Lähteet

Ashraf, M. M. (2018, 09). Water war. *Southeast Asia*, 22, 34-35

Bajpai, K. (2017). Narendra Modi's Pakistan and China policy: Assertive bilateral diplomacy, active coalition diplomacy. *International Affairs*, 93(1), pp. 69-91.

BASRUR, R. 2017. "Modi's Foreign Policy Fundamentals: A Trajectory Unchanged." *International Affairs* 93 (1): 7–26.

Beck, U. 1997. *Was ist Globalisierung? Irrtümer des Globalismus – Antworten auf Globalisierung*. Frankfurt/Main: Suhrkamp.

Behera, N. 2001. *State, Identity and Violence: Jammu, Kashmir and Ladakh*. New Delhi: Manohar, app. IV.578-80. Teoksesta Banerjee, S. (2001). State identity and violence: Jammu, kashmir and ladakh. *The Journal of Asian Studies*, 60(2). <https://www-proquest-com.ezproxy.utu.fi/docview/230420931?accountid=14774>

Behera, N. (2006). India's Political Gambit. In *Demystifying Kashmir* (pp. 30-72). Brookings Institution Press. Retrieved February 25, 2020, from www.jstor.org/stable/10.7864/j.ctt12622c.8

Bhatt, C., & Mukta, P. (2000). Hindutva in the West: mapping the antinomies of diaspora nationalism. *Ethnic and Racial Studies*, 23(3), 407–441. <https://doi.org/10.1080/014198700328935>

BONNER, M. (2019). *Tough on Crime: The Rise of Punitive Populism in Latin America*. Pittsburgh, Pa.: University of Pittsburgh Press. Retrieved February 13, 2020, from www.jstor.org/stable/j.ctvp2n2df

Interview with Michael Brecher, cited in S. Gopal, *Nehru: An Anthology* (Oxford University Press, 1980), p. 217.

Burns, N. & Grove, S. K. 1997. *The practice of nursing research. Conduct, critique & utilisation*. Philadelphia: W.B. Saunders Company.

"Budget 2019: Who gave India a higher GDP - Modi or Manmohan?". *Business Times*. 1 February 2019.

Cavanagh, S. 1997. Content analysis: Concepts, methods and applications. *Nurse researcher* 4, 5-16

Chacko, P. (2018). The Right Turn in India: Authoritarianism, Populism and Neoliberalisation. *Journal of Contemporary Asia*, 48(4), 541–565

CHATTERJEE-MILLER, M., 2018. "India's Authoritarian Streak: What Modi Risks with His Divisive Populism." *Foreign Affairs*.

<https://www.foreignaffairs.com/articles/india/2018-05-30/indias-authoritarian-streak>.

Chatterji, M. & Jain, B. M. (2008). *Conflict and peace in South Asia*. Bingley, U.K.: Emerald.

In Chatterji, A. P., In Hansen, T. B., & In Jaffrelot, C. (2019). *Majoritarian state: How Hindu nationalism is changing India*.

CMS India Corruption Study 2017

Dey, I. 1993. *Qualitative data analysis. User-friendly guide for social scientists*. London: Routledge.

Fortete, C., & Cesano, J. (2009). Punitive Attitudes in Latin America. *European Journal on Criminal Policy and Research*, 15(1), 121–136. <https://doi.org/10.1007/s10610-008-9093-4>

Ganguly, S. (2003). *The Kashmir question : Retrospect and prospect*.

Ganguly, S. (2006). Will Kashmir Stop India's Rise? *Foreign Affairs*, 85(4), 45–56

Addis, L. (1970). Thought and Change. Ernest Gellner. *Philosophy of Science*, 37(1), 159–162.

Griswold, E. 2019. The Violent Toll of Hindu Nationalism in India. *The New Yorker*. <https://www.newyorker.com/news/on-religion/the-violent-toll-of-hindu-nationalism-in-india>

Halliday, F. "Nationalism", in *The Globalization of World Politics*, edited by John Baylis and Steve Smith (Oxford: Oxford University Press, 1998), p. 362.

Hannerz, U. 1996. *Transnational Connections: Culture, People, Places*. London: Routledge.

Hansen, T. (1999). *The Saffron Wave: Democracy and Hindu Nationalism in Modern India*. <https://doi.org/10.1515/9781400823055>

Hassnain, F. M. 1988. *Freedom Struggle in Kashmir*. New Delhi. Rima. 31.

Hämäläinen, J. 1987. Laadullinen sosiaalitutkimus käytännössä. Johdatus sosiaalitutkimuksen "käsitäyttöön". Kuopion yliopiston julkaisuja. Yhteiskuntatieteet. Tilastot ja selvitykset 2/1987. Kuopio.

Jaffrelot, C., 2007. *Hindu Nationalism: A Reader*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Jaffrelot, C. & Louise, T., 2017. "Populism in India." In *The Oxford Handbook of Populism*, edited by Cristobal Rovira Kaltwasser, Paul A. Taggart, Paulina Ochoa Espejo and Pierre Ostiguy, 179–94. Oxford: Oxford University Press.

Jaffrelot, C., Chakravartty, P., & Roy, S. (2015). Narendra Modi and the Power of Television in Gujarat. *Television & New Media*, 16(4), 346–353

Jaitly, A. (2009). South Asian perspectives on climate change and water policy. Teoksessa D. Michel, & A. Pandya (toim.), *Troubled waters: Climate change, hydropolitics, and transboundary resources* (pp. 17–31). Washington, DC: Stimson.

Jammu and Kashmir Presentation and Economic Growth Report. 2019. IBEF. <https://www.ibef.org/archives/state/jammu-and-kashmir-reports/industrial-dev-economic-growth-july-2019>

Margolis, E. (2000). *War at the top of the world: The struggle for Afghanistan, Kashmir, and Tibet*.

Martinez B. E., & Linares L. S. (2011). Democracy and “punitive populism”: exploring the Supreme Court’s role in El Salvador. *Democratization*, 18(1), 52–74. <https://doi.org/10.1080/13510347.2011.532615>

Mclean, I., & Mcmillan, A. (2009). Hindu nationalism. In *The Concise Oxford Dictionary of Politics*.

Metcalf, B. D., Metcalf, T. R., 2006, *A Concise History of India* (2. painos), Cambridge University Press

Miles, M. B. & Huberman A. M. 1994. *Qualitative data analysis* (2. painos) California: Sage

Mitra, S. (1997). Nehru’s policy towards Kashmir: Bringing politics back in again. *Journal of Commonwealth & Comparative Politics*, 35(2), 55–74. <https://doi.org/10.1080/14662049708447745>

Pakkasvirta, J., Saukkonen, P., Remy, J., Valtonen, P., Mäki, K., Ihalainen, P., ... Kettunen, P. (2005). *Nationalismit*. Helsinki: WSOY.n

Patnaik, P. (1993). The Fascism of Our Times. *Social Scientist*, 21(3/4), 69-77. doi: 10.2307/3517631

Paul, T. (2006). Why has the India-Pakistan Rivalry Been so Enduring? Power Asymmetry and an Intractable Conflict. *Security Studies*, 15(4), 600–630. <https://doi.org/10.1080/09636410601184595>

Polit, D. F. & Hungler, B. P. 1997. *Nursing research. Principles and methods*. Philadelphia: JB Lippincott Company.

Roberts, J., Stalans, L., Hough, M., & Indermaur, D. (2002). Penal Populism and Public Opinion: Lessons from Five Countries. In *Penal Populism and Public Opinion*. Oxford University Press, Incorporated.

Sarfraz, H. (2013). Revisiting the 1960 Indus Waters Treaty. *Water International*, 38(2), 204–216.

Sharma, S. 2019. Jammu and Kashmir: All you need to know about the new Union territory’s economy. *Financial Expert*. <https://www.financialexpress.com/economy/jammu-and-kashmir-all-you-need-to-know-about-the-new-union-territory/1667700/>

Smith, A. D. *The Ethnic Origins of Nations* (Oxford: Basil Blackwell, 1986).

Sridharan, K. (2000). *Grasping the Nettle: Indian Nationalism and Globalization*. Nationalism and Globalization. Singapore: ISEAS Publishing. doi: <https://doi-org.ezproxy.utu.fi/10.1355/9789812305053>

Swain, A. (2004). *Managing Water Conflict: Asia, Africa and the Middle East*. London; New York: Routledge.

Tamminen, T., & Zenger, M. (1998). *Moderni Intia : ristiriitojen suurvalta* . Tampere: Vastapaino.

A state no longer. (2019, Aug 10). *The Economist*, 432, 42-43.

Country Report India January 2018. (2018). (). London: The Economist Intelligence Unit N.A., Incorporated. Retrieved from ProQuest Central Retrieved from <https://search-proquest-com.ezproxy.utu.fi/docview/2061748768?accountid=14774>

The rise of hindu nationalism. (2014, Apr 26). *The Week*, , 15. Retrieved from <https://search-proquest.com/docview/1532543146?accountid=14774>

Tuomi, J., & Sarajärvi, A. (2009). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi* (6. uud. laitos.). Helsinki: Tammi.

Atal Behari Vajpayee, "My musings from Kumarakom -I: Time to Resolve Problems of the Past reproduced in *The Hindu* (Chennai), January 2, 2001.

Varshney, A. (1992). *Three Compromised Nationalisms: Why Kashmir Has Been a Problem*, teoksessa *Perspectives on Kashmir: The Roots of Conflict in South Asia*, toim. Raju G. C. T. Boulder, Colo.: Westview Press. 197.

Varshney, A. (1993). *Contested Meanings: India's National Identity, Hindu Nationalism, and the Politics of Anxiety*. *Daedalus* 122 (3): 227–61.

Varshney, A. (2014). *HINDU NATIONALISM IN POWER?* *Journal of Democracy*, 25(4), 34-45.

Wojczewski, T. (2020). *Populism, Hindu Nationalism, and Foreign Policy in India: The Politics of Representing "the People."* *International Studies Review*, 22(3), 396–422. <https://doi.org/10.1093/isr/viz007>

Wolpert, S. A. (2010). *India and Pakistan: Continued conflict or cooperation?* Berkeley: University of California Press.

Nettilähteet:

Harini, V. (2018). "India's economy is booming. Now comes the hard part". CNBC. <https://www.cnbccom/2018/11/15/india-economy-modi-faces-inequality-black-money-and-taxes.html>

Tremblay, R. & Bonner, M. D. 2019. In India, Modi's nationalism quashes dissent with help from the media. The Conversation. <https://theconversation.com/in-india-modis-nationalism-quashes-dissent-with-help-from-the-media-125700>

India Today. 2019. Article 370 move on Kashmir was PM Modi's tribute to martyred jawans: Amit Shah. <https://www.indiatoday.in/india/story/amit-shah-kashmir-article-370-move-tribute-to-indian-soldiers-1604671-2019-09-30>

India Today. 2019. Article 370 scrapped: Here's how TV celebs reacted to the decision. <https://www.indiatoday.in/television/top-stories/story/article-370-scrapped-here-s-how-tv-celebs-reacted-to-the-decision-1577509-2019-08-05>

Inamdar, N. 2019. How Narendra Modi has almost killed the Indian media. Quartz India. <https://qz.com/india/1570899/how-narendra-modi-has-almost-killed-indian-media/>

8. Liitteet

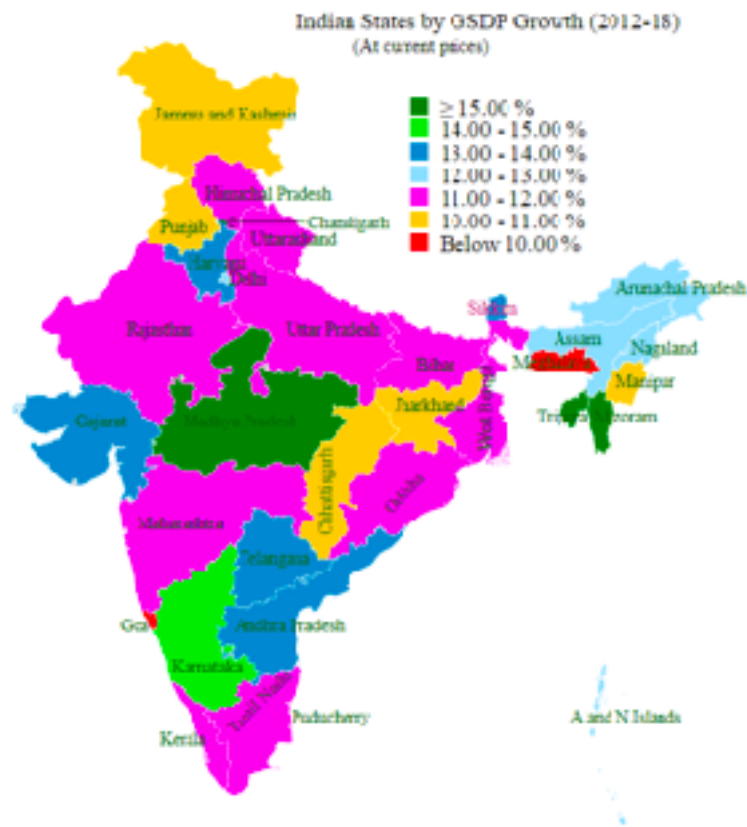
1. Kuva 1. Kashmirin jako. (Central Intelligence Agency)

2. Kuva 2. Indus-laakson joet. (Encyclopædia Britannica 2020)

3. Kuva 3. Intian osavaltioiden talouskasvun kehitys vuosina 2012-2018 (Ministry of Statistics and Programme Implementation, Government of India. 2018)

4. Taulukko 1. Perusteluiden vertailu eri ministereiden lausunnoissa

Perustelukategoriat	Amit Shah	Subrahmanya m Jaishankar	Narendra Modi	Venkaiah Nadu
Taloudellinen kehitys	X	X	X	X
Turvallisuus	X	X	X	X
Ideologiset syyt		X	X	
Paikallisyhteisön parantaminen			X	
Sosiaalinen tasa-arvo	X	X	X	X
Sopimusoikeudelliset syyt		X		X
Hindunationalismi		X	X	
Lainsäädäntö		X	X	
Liittovaltioterri torioksi muuttuminen			X	

5. Taulukko 2. Kategorioiden abstrahointi

Perustelukat egoriat	Identiteettiret oriikka	Valtionkuvan kohottamine n	Hindunationalismi	Ulkopolitiikka	Kehityksen edistäminen
Lainsäädäntö		x	x	x	
Sosiaalinen tasa-arvo		x	x	x	x
Taloudellinen kehitys		x	x	x	x
Ideologiset syyt	x	x	x	x	
Turvallisuus	x	x	x	x	
Liittovaltiot erritorioksi muuttumine n			x	x	x
Sopimusoikeudelliset syyt		x	x	x	
Ihmisoikeudet			x	x	x
Paikallisyhteisön parantaminen			x	x	x